

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความต้องการและการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยายโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 4-7)

ตอนที่ 2 ความต้องการและการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐในด้าน วัตถุประสงค์ รูปแบบ เนื้อหา และแหล่งโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการใช้ (ตารางที่ 8-17)

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงบริการโสตทัศนวัสดุ (ตารางที่ 18-22)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ตอน ได้จำแนกอาจารย์สาขาศิลปะเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มสาขาวิชา วิจารณ์ศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

การนำเสนอข้อมูลในตอนที่ 1 ประกอบด้วย จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ภาควิชา คณะ มหาวิทยาลัย วุฒิการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงาน

1.1 จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นอาจารย์สาขาศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐ 7 แห่ง จำนวน 204 ชุด ปรากฏว่า ได้รับกลับคืนจำนวน 186 ชุด เป็นแบบสอบถามที่นำกลับมาวิเคราะห์ได้จำนวน 178 ชุด คิดเป็น 87.25% ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด โดยแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืนครบทุกชุด รวมทั้งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ทั้งหมด เป็นแบบสอบถามของอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะวิจารณ์ศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และคณะจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำหรับแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 178 ชุด สามารถจำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชาของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนมากที่สุด 53 คน (29.77%) เป็นอาจารย์สาขาศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร รองลงมา เป็นอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง จำนวน 43 คน (24.16%) อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 39 คน (21.91%) และน้อยที่สุด เป็นอาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 7 คน (3.93%)

สำหรับคณะที่สังกัด พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะ จำนวนมากที่สุด 43 คน (24.16%) และ รองลงมา จำนวน 29 คน (16.29%) เป็นอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามลำดับ) รองลงมา จำนวน 23 คน (12.92%) เป็นอาจารย์คณะมัณฑนศิลป์ (มหาวิทยาลัยศิลปากร) และ 17 คน (9.55%) เป็นอาจารย์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ (มหาวิทยาลัยศิลปากร) และน้อยที่สุด จำนวน 3 คน (1.69%) เป็นอาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น)

ส่วนภาควิชาที่สังกัด พบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละภาควิชา มีตั้งแต่ 1-14 คน โดยภาควิชาที่มีอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามสูงสุด 5 อันดับแรก คือ ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง) จำนวน 14 คน ภาควิชา สถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) จำนวน 13 คน ภาควิชาศิลปะอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง) จำนวน 10 คน ภาควิชา ภาพพิมพ์ จิตรกรรม ประติมากรรม คณะวิจิตรศิลป์ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) จำนวน 7 คน และภาควิชาศิลปะไทย คณะวิจิตรศิลป์ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์ คณะมัณฑนศิลป์ (มหาวิทยาลัยศิลปากร) ภาควิชาวิจิตรศิลป์ และภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง) จำนวน 6 คนเท่ากัน ส่วนภาควิชาที่มีจำนวนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามน้อยที่สุด 1 คน มี 6 ภาควิชา คือ ภาควิชาเคหะการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ภาควิชาจิตรกรรม ภาควิชาประติมากรรม และภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และภาควิชาผังเมือง คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยขอนแก่น) และภาควิชาเซรามิกส์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยบูรพา) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง รับคืน และนำมาวิเคราะห์ จำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชา

มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา	ส่ง	รับคืน	นำมาวิเคราะห์	
			จำนวน	ร้อยละ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	48	41	39	21.91
คณะศิลปกรรมศาสตร์	(10)	(10)	(10)	(5.62)
ภาควิชาทัศนศิลป์	5	5	5	
ภาควิชาอนุภูมิภาคศิลป์	5	5	5	
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	(36)	(31)	(29)	(16.29)
ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	16	14	13	
ภาควิชาออกแบบอุตสาหกรรม	5	5	5	
ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง	6	4	3	
ภาควิชาภูมิสถาปัตยกรรม	5	5	5	
ภาควิชาเคหะการ	2	1	1	
ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน	2	2	2	
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	11	10	10	5.62
คณะศิลปกรรมศาสตร์	(3)	(3)	(3)	(1.69)
ภาควิชาจิตรกรรม	1	1	1	
ภาควิชาประติมากรรม	1	1	1	
ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์	1	1	1	
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	(8)	(7)	(7)	(3.93)
ภาควิชาพื้นฐานสถาปัตยกรรม	2	2	2	
ภาควิชาผังเมือง	2	1	1	
ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม	2	2	2	
ภาควิชาสถาปัตยกรรม	2	2	2	
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	15	15	15	8.43
คณะวิจิตรศิลป์	(15)	(15)	(15)	(8.43)
ภาควิชาภาพพิมพ์ จิตรกรรม ประติมากรรม	7	7	7	
ภาควิชาศิลปะไทย	6	6	6	
ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์	2	2	2	

ตารางที่ 4 จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง รับคืน และนำมาวิเคราะห์ จำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชา

มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา	ส่ง	รับคืน	นำมาวิเคราะห์	
			จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยบูรพา	7	7	7	3.93
คณะศิลปกรรมศาสตร์	(7)	(7)	(7)	(3.93)
ภาควิชาจิตรกรรม	2	2	2	
ภาควิชาทัศนศิลป์	2	2	2	
ภาควิชาภาพพิมพ์	2	2	2	
ภาควิชาเซรามิกส์	1	1	1	
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร	11	11	11	6.18
คณะศิลปกรรมศาสตร์	(11)	(11)	(11)	(6.18)
ภาควิชาทัศนศิลป์	5	5	5	
ภาควิชาทัศนศิลป์ศึกษา	2	2	2	
ภาควิชาออกแบบทัศนศิลป์	4	4	4	
มหาวิทยาลัยศิลปากร	61	57	53	29.77
คณะจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์	(17)	(17)	(17)	(9.55)
ภาควิชาจิตรกรรม	3	3	3	
ภาควิชาประติมากรรม	4	4	4	
ภาควิชาภาพพิมพ์	4	4	4	
ภาควิชาศิลปะไทย	3	3	3	
ภาควิชาทฤษฎีศิลป์	3	3	3	
คณะมัณฑนศิลป์	(24)	(24)	(23)	(12.92)
ภาควิชาออกแบบตกแต่งภายใน	5	5	4	
ภาควิชาออกแบบนิเทศศิลป์	6	6	6	
ภาควิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	4	4	4	
ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา	5	5	5	
ภาควิชาเครื่องเคลือบดินเผา	4	4	4	

ตารางที่ 4 จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง รับคืน และนำมาวิเคราะห์ จำแนกตามมหาวิทยาลัย คณะ และภาควิชา (ต่อ)

มหาวิทยาลัย/คณะ/ภาควิชา	ส่ง	รับคืน	นำมาวิเคราะห์	
			จำนวน	ร้อยละ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	(20)	(16)	(13)	(7.30)
ภาควิชาสถาปัตยกรรม	6	5	5	
ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม	4	3	2	
ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม	5	4	3	
ภาควิชาการออกแบบและการวางผังชุมชนเมือง	5	4	3	
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร				
ลาดกระบัง	53	45	43	24.18
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	(53)	(45)	(43)	(24.18)
ภาควิชาจิตรศิลป์	6	6	6	
ภาควิชาสถาปัตยกรรม	14	14	14	
ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน	11	8	6	
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม	13	10	10	
ภาควิชานิเทศศิลป์	4	4	4	
ภาควิชาวางแผนภาคและเมือง	5	3	3	
รวม	204	186	178	100.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

จากจำนวนอาจารย์สาขาศิลปะ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 178 คน เมื่อนำมาจำแนกตามกลุ่มสาขาศิลปะ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์จำนวนมากที่สุด เป็นอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ 63 คน (35.39%) รองลงมา เป็นอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน 61 คน (34.27%) และน้อยที่สุด จำนวน 54 คน (30.34%) เป็นอาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์

เมื่อจำแนกจำนวนอาจารย์ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาตามมหาวิทยาลัย ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์จำนวนมากที่สุด 17 คน (9.55%) สังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร รองลงมา เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 13 คน (7.30%) อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 7 คน (3.93%) และน้อยที่สุด จำนวน 2 คน (1.13%) เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์จำนวนมากที่สุด 23 คน (12.92%) สังกัดมหาวิทยาลัยศิลปากร รองลงมา เป็นอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง 20 คน (11.24%) อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 12 คน (6.74%) และน้อยที่สุด จำนวน 1 คน (0.56%) เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่วนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไม่มีการเรียนการสอนในกลุ่มสาขาวิชานี้

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์จำนวนมากที่สุด 22 คน (12.36%) สังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมา เป็นอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง จำนวน 17 คน (9.55%) อาจารย์มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 13 คน (7.30%) และน้อยที่สุด จำนวน 2 คน (1.13%) เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนมหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไม่มีการเรียนการสอนในกลุ่มสาขาวิชานี้ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	มหาวิทยาลัย		จุฬาลงกรณ์		เชียงใหม่		บูรพา		ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร		ศิลปากร		สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าฯ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(39)	(21.91)	(10)	(5.62)	(15)	(8.43)	(7)	(3.93)	(11)	(6.18)	(53)	(29.77)	(43)	(24.16)	(178)	(100.00)
วิจัยศิลป์	5	2.81	2	1.13	13	7.30	4	2.25	7	3.93	17	9.55	6	3.37	54	30.34
ศิลปประยุกต์	12	6.74	1	0.56	-	-	3	1.68	4	2.25	23	12.92	20	11.24	63	35.39
สถาปัตยกรรม	22	12.36	7	3.93	2	1.13	-	-	-	-	13	7.30	17	9.55	61	34.27

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 วุฒิการศึกษา

สำหรับวุฒิการศึกษาของอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน พบว่า อาจารย์จำนวนมากที่สุด มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาโท จำนวน 119 คน (66.85%) รองลงมา มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี จำนวน 42 คน (23.60%) และจำนวนน้อยที่สุด มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก จำนวน 17 คน (9.55%)

เมื่อพิจารณาวุฒิการศึกษาของอาจารย์สาขาศิลปะ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์จำนวนมากที่สุดของทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโท ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ จำนวน 46 คน (85.19%) กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ จำนวน 38 คน (60.32%) และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน 35 คน (57.38%) รองลงมา อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 7 คน (12.96%) 21 คน (33.33%) และ 14 คน (22.95%) ตามลำดับ และจำนวนน้อยที่สุด มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน (1.85%) 4 คน (6.35%) และ 12 คน (19.67%) ตามลำดับ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 6)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษา

	กลุ่มสาขาวิชา		ศิลปประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา	N = 54	100.00	N = 63	100.00	N = 61	100.00	N = 178	100.00
ปริญญาตรี	7	12.96	21	33.33	14	22.95	42	23.60
ปริญญาโท	46	85.19	38	60.32	35	57.38	119	66.85
ปริญญาเอก	1	1.85	4	6.35	12	19.67	17	9.55

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ประสบการณ์การทำงาน

อาจารย์สาขาศิลปะ จำนวนมากที่สุด 45 คน (25.28%) มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี รองลงมา จำนวน 36 คน (20.22%) มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี และอาจารย์ จำนวน 32 คน (17.98%) มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี ส่วนจำนวนน้อยที่สุด 12 คน (6.74%) มีประสบการณ์การทำงาน 26 ปีขึ้นไป

เมื่อพิจารณาประสบการณ์การทำงานของอาจารย์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวนมากที่สุด มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 13 คน (24.07%) และ 18 คน (29.51%) ตามลำดับ ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ จำนวนมากที่สุด 15 คน (23.81%) มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี

รองลงมา กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ในจำนวนใกล้เคียงกัน 12 คน (22.22%) และ 11 คน (20.37%) มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี และ 21-25 ปี ตามลำดับ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ในจำนวนใกล้เคียงกัน 14 คน (22.22%) และ 13 คน (20.64%) มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี และ 11-15 ปี ตามลำดับ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม จำนวน 13 คน (21.31%) มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี และ จำนวน 9 คน (14.75% เท่ากัน) มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี และ 21-25 ปี

ส่วนอาจารย์จำนวนน้อยที่สุด ของทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีประสบการณ์การทำงาน 26 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน (7.41% 6.35% และ 6.56%) ตามลำดับ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 7)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน (ปี)	กลุ่มสาขาวิชา		ศิลปประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม	
	จำนวน N = 54	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 63	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 61	ร้อยละ 100.00	จำนวน N = 178	ร้อยละ 100.00
ต่ำกว่า 5 ปี	13	24.07	14	22.22	18	29.51	45	25.28
6-10 ปี	12	22.22	15	23.81	9	14.75	36	20.22
11-15 ปี	6	11.11	13	20.64	13	21.31	32	17.98
16-20 ปี	8	14.82	10	15.87	8	13.12	26	14.61
21-25 ปี	11	20.37	7	11.11	9	14.75	27	15.17
26 ปีขึ้นไป	4	7.41	4	6.35	4	6.56	12	6.74

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความต้องการและการใช้สื่อทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะในมหาวิทยาลัยของรัฐ

การนำเสนอข้อมูลในตอนที่ 2 ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ และความต้องการและการใช้สื่อทัศนวัสดุในด้านรูปแบบ เนื้อหาวิชา และแหล่งสื่อทัศนวัสดุ ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ พบว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละวัตถุประสงค์มีจำนวนตั้งแต่ 156-178 คน โดยวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการสอน มีอาจารย์ตอบ จำนวนมากที่สุด 178 คน และวัตถุประสงค์เพื่อความบันเทิง มีอาจารย์ตอบจำนวนน้อยที่สุด 156 คน

เมื่อพิจารณาระดับของวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า อาจารย์มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

วัตถุประสงค์ในระดับมาก มี 4 รายการ ได้แก่ เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.33$) เพื่อศึกษาหาความรู้และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.75$) เพื่อใช้ประกอบในการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรมและการบรรยายทางวิชาการ ($\bar{x} = 4.73$) และเพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.59$) ส่วนวัตถุประสงค์ในระดับปานกลางมี 2 รายการ ได้แก่ เพื่อประกอบการจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน ($\bar{x} = 3.34$) และเพื่อความบันเทิง ($\bar{x} = 2.89$)

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ เช่นเดียวกัน คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในระดับมาก 5 รายการ โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.41$) เพื่อใช้ประกอบการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรม และการบรรยายทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.90$) และเพื่อศึกษาความรู้และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.83$) สำหรับในระดับปานกลาง มี 1 รายการ คือ เพื่อความบันเทิง ($\bar{x} = 2.67$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในระดับมาก 3 รายการ ได้แก่ เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.17$) เพื่อศึกษาทฤษฎีและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.57$) และเพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.54$) สำหรับในระดับปานกลาง มี 3 รายการ โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพื่อใช้ประกอบการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรม และการบรรยายทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.47$)

กลุ่มสาขาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในระดับมาก 4 รายการ โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.43$) เพื่อศึกษาทฤษฎีและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.86$) และเพื่อใช้ประกอบการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรม และการบรรยายทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.85$) สำหรับในระดับปานกลางมี 2 รายการ โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เพื่อประกอบการจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน ($\bar{x} = 3.20$)

เมื่อเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน 4 รายการ โดยเป็นวัตถุประสงค์ในระดับมากเหมือนกัน 3 รายการ ได้แก่ เพื่อใช้ประกอบการสอน เพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ และเพื่อศึกษาทฤษฎีและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และในระดับปานกลางเหมือนกัน 1 รายการ คือ เพื่อความบันเทิง ส่วนวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาการวิจิตรศิลป์ มีวัตถุประสงค์ในการใช้ในระดับมาก ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และสถาปัตยกรรม มีวัตถุประสงค์ในการใช้ในระดับปานกลาง และวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบในการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรม และการบรรยายทางวิชาการ พบว่า อาจารย์สาขาวิชาวิจิตรศิลป์และสถาปัตยกรรม มีวัตถุประสงค์ในการใช้ในระดับมาก ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ มีวัตถุประสงค์ในระดับปานกลาง

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชา มีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อทัศนวัสดุไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 วัดประสงคในการใช้สื่อทัศนวัสดุ

วัดประสงคในการใช้	วิจิตรศิลป์ N = 54		ศิลปะประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
เพื่อใช้ประกอบการสอน (N = 178)	4.41 (ม)	0.81	4.17 (ม)	0.91	4.43 (ม)	0.69	4.33 (ม)	0.81	1.83
เพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ เช่น งานวิจัย บทความ ตำรา และสื่อการศึกษา (N = 167)	3.65 (ม)	1.16	3.54 (ม)	0.95	3.58 (ม)	0.89	3.59 (ม)	1.00	0.15
เพื่อประกอบการจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน (N = 161)	3.61 (ม)	1.17	3.23 (ป)	1.31	3.20 (ป)	1.00	3.34 (ป)	1.17	1.95
เพื่อใช้ประกอบในการจัดสัมมนาทางวิชาการ การนิเทศกรรม และการบรรยายทางวิชาการ (N = 168)	3.90 (ม)	0.93	3.47 (ป)	1.16	3.85 (ม)	1.02	3.73 (ม)	1.06	2.91
เพื่อศึกษาหาความรู้ และติดตามความก้าวหน้า ทางวิชาการ (N = 174)	3.83 (ม)	0.98	3.57 (ม)	0.89	3.86 (ม)	0.80	3.75 (ม)	0.89	1.97
เพื่อความบันเทิง (N = 156)	2.67 (ป)	1.12	3.00 (ป)	1.19	2.98 (ป)	1.13	2.89 (ป)	1.15	1.33

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ความต้องการและการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะในด้านรูปแบบ เนื้อหาวิชา และแหล่งโสตทัศนวัสดุ

เมื่อพิจารณาความต้องการและการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาในแต่ละด้าน ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.2.1 รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการ

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงรูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้ พบว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละรูปแบบมีจำนวนตั้งแต่ 33-176 คน โดยรูปแบบที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 176 คนใช้ คือ สไลด์ ส่วนรูปแบบที่อาจารย์ จำนวนน้อยที่สุด 33 คน ใช้ คือ ไมโครแจ็กเก็ต นอกจากนี้ยังพบว่า มีโสตทัศนวัสดุอีก 5 รูปแบบที่อาจารย์จำนวนน้อยกว่าครึ่งใช้ คือ फिल्मสตริป และแผ่นเสียง (53 คนเท่ากัน) ไมโครฟิล์ม (52 คน) ไมโครฟิช (44 คน) และฟิล์มรูป (41 คน)

เมื่อพิจารณาระดับของการใช้โสตทัศนวัสดุแต่ละรูปแบบ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะใช้โสตทัศนวัสดุ 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

ในระดับมาก มี 4 รูปแบบ ได้แก่ สไลด์ ($\bar{x} = 4.47$) ของจริง ($\bar{x} = 3.84$) ของตัวอย่าง และแผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 3.54$ เท่ากัน)

ในระดับปานกลาง มี 9 รูปแบบ ได้แก่ ภาพ ($\bar{x} = 3.50$) หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.45$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.40$) แบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.21$) แผนที่ ($\bar{x} = 3.14$) แผนภูมิ ($\bar{x} = 2.95$) ภาพโฆษณา ($\bar{x} = 2.68$) เทปบันทึกเสียง ($\bar{x} = 2.54$) และภาพยนตร์ ($\bar{x} = 2.52$)

ส่วนในระดับน้อย มี 7 รูปแบบ ได้แก่ फिल्मสตริป ($\bar{x} = 2.45$) ฟิล์มรูป ($\bar{x} = 2.29$) ปฏิทิน ($\bar{x} = 2.28$) ไมโครแจ็กเก็ต ($\bar{x} = 2.27$) ไมโครฟิช และไมโครฟิล์ม ($\bar{x} = 2.14$ เท่ากัน) และแผ่นเสียง ($\bar{x} = 2.09$)

เมื่อพิจารณารูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 4 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในระดับมากที่สุด 1 รูปแบบ คือ สไลด์ ($\bar{x} = 4.72$) ระดับมากมี 1 รูปแบบ คือ ของจริง ($\bar{x} = 3.87$) ระดับปานกลางมี 7 รูปแบบ โดยรูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภาพ ($\bar{x} = 3.49$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.46$) และของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.33$) ส่วนระดับน้อยมี 11 รูปแบบ

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในระดับมาก 4 รูปแบบ ได้แก่ สไลด์ ($\bar{x} = 4.42$) ของจริง ($\bar{x} = 4.08$) ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.88$) และภาพ ($\bar{x} = 3.58$) ระดับปานกลางมี 9 รูปแบบ โดยรูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ แผ่นโป่งใส ($\bar{x} = 3.45$) หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.43$) และวิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.33$) ส่วนระดับน้อยมี 7 รูปแบบ

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในระดับมาก 6 รูปแบบ ได้แก่ สไลด์ ($\bar{x} = 4.31$) แผ่นโป่งใส ($\bar{x} = 4.05$) แผนที่ ($\bar{x} = 3.75$) แบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.64$) หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.59$) และของจริง ($\bar{x} = 3.54$) ระดับปานกลางมี 8 รูปแบบ โดยรูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภาพ ($\bar{x} = 3.44$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.41$) และแผนภูมิ ($\bar{x} = 3.39$) ส่วนระดับน้อยมี 6 รูปแบบ

ความต้องการ

ในด้านรูปแบบของสื่อทัศนวัสดุที่ต้องการ พบว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละรูปแบบมีจำนวนตั้งแต่ 54-177 คน โดยรูปแบบที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 177 คน ต้องการ คือ สไลด์ ส่วนรูปแบบที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 54 คน ต้องการ คือ ไมโครแจ็กเก็ต นอกจากนี้ยังพบว่า มีสื่อทัศนวัสดุอีก 5 รูปแบบที่อาจารย์จำนวนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งต้องการ คือ ไมโครฟิล์ม (74 คน) ไมโครฟิช (71 คน) ฟิล์มสตริป (66 คน) แผ่นเสียง (64 คน) และฟิล์มรูป (57 คน)

เมื่อพิจารณาระดับของความต้องการสื่อทัศนวัสดุแต่ละรูปแบบ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะต้องการสื่อทัศนวัสดุ 4 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

ในระดับมากที่สุด มี 1 รูปแบบ คือ สไลด์ ($\bar{x} = 4.53$)

ในระดับมาก มี 6 รูปแบบ ได้แก่ ของจริง ($\bar{x} = 4.08$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.81$) ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.76$) ภาพ ($\bar{x} = 3.69$) แผ่นโป่งใส ($\bar{x} = 3.64$) และหุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.61$)

ในระดับปานกลาง มี 6 รูปแบบ ได้แก่ แบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.28$) แผนที่ ($\bar{x} = 3.15$) แผนภูมิ ($\bar{x} = 3.06$) ภาพยนตร์ ($\bar{x} = 2.94$) ภาพโฆษณา ($\bar{x} = 2.75$) และเทพบันทึกเสียง ($\bar{x} = 2.72$)

ส่วนในระดับน้อย มี 7 รูปแบบ ได้แก่ फिल्मสตริป ($\bar{x} = 2.45$) ปฏิทิน ($\bar{x} = 2.37$) फिल्मรูป ($\bar{x} = 2.35$) ไมโครฟิช ($\bar{x} = 2.23$) แผ่นเสียง ไมโครฟิล์ม และไมโครแจ็กเก็ต ($\bar{x} = 2.20$ เท่ากัน)

เมื่อพิจารณารูปแบบของสื่อทัศนวัสดุที่ต้องการ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 4 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตวิทยา อาจารย์มีความต้องการสื่อทัศนวัสดุ ในระดับมากที่สุด 1 รูปแบบ คือ สไลด์ ($\bar{x} = 4.69$) ระดับมากมี 4 รูปแบบ ได้แก่ ของจริง ($\bar{x} = 4.13$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.86$) ภาพ ($\bar{x} = 3.73$) และของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.63$) ระดับปานกลางมี 5 รูปแบบ โดยรูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.38$) แผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 3.04$) และภาพยนตร์ ($\bar{x} = 2.87$) ส่วนระดับน้อย มี 10 รูปแบบ

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีความต้องการสื่อทัศนวัสดุในระดับมากที่สุด 1 รูปแบบ คือ สไลด์ ($\bar{x} = 4.52$) ระดับมากมี 6 รูปแบบ ได้แก่ ของจริง ($\bar{x} = 4.40$) ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 4.12$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.90$) แผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 3.75$) หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.73$) และภาพ ($\bar{x} = 3.72$) ระดับปานกลาง มี 6 รูปแบบ โดยรูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภาพยนตร์ ($\bar{x} = 3.14$) ภาพโฆษณา และแบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.04$ เท่ากัน) ส่วนระดับน้อยมี 7 รูปแบบ

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีความต้องการสื่อทัศนวัสดุ ในระดับมาก 8 รูปแบบ ได้แก่ สไลด์ ($\bar{x} = 4.39$) แผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 4.03$) แผนที่ ($\bar{x} = 3.90$) แบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.72$) วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.68$) ของจริง ($\bar{x} = 3.67$) หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.64$) และภาพ ($\bar{x} = 3.61$) ระดับปานกลาง มี 8 รูปแบบ โดยรูปแบบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ แผนภูมิ ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.47$ เท่ากัน) และ ภาพยนตร์ ($\bar{x} = 2.80$) ส่วนระดับน้อยมี 4 รูปแบบ

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ รูปแบบของสื่อทัศนวัสดุ 20 รูปแบบที่อาจารย์สาขา ศิลปะใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์มีการใช้และต้องการสื่อทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน 16 รูปแบบ ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 3 รูปแบบ คือ แผ่นโปสเตอร์ ของตัวอย่าง และของจริง
ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 6 รูปแบบ คือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง ภาพโฆษณา แบบก่อสร้าง แผนที่ และแผนภูมิ

ในระดับน้อยเหมือนกัน 7 รูปแบบ คือ फिल्मสตริป फिल्मรูป แผ่นเสียง ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช ไมโครแจ็กเก็ต และปฏิทิน

ส่วนรูปแบบของสื่อทัศนวัสดุที่มีระดับการใช้และความต้องการแตกต่างกันมี 4 รูปแบบ คือ ใช้ในระดับมาก แต่มีความต้องการในระดับมากที่สุด มี 1 รูปแบบ คือ สไลด์ และใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก มี 3 รูปแบบ คือ วิดีทัศน์ ภาพ และหุ่นจำลอง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรูปแบบของสื่อทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะ แต่ละกลุ่ม สาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการสื่อทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน 16 รูปแบบ ได้แก่

ในระดับมากที่สุด เหมือนกัน 1 รูปแบบ คือ สไลด์

ในระดับมาก เหมือนกัน 1 รูปแบบ คือ ของจริง

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 4 รูปแบบ คือ แผ่นโปสเตอร์ เทปบันทึกเสียง แบบก่อสร้าง และหุ่นจำลอง

ในระดับน้อย เหมือนกัน 10 รูปแบบ คือ फिल्मสตริป फिल्मรูป แผ่นเสียง ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช ไมโครแจ็กเก็ต ภาพโฆษณา ปฏิทิน แผนที่ และแผนภูมิ

สำหรับรูปแบบของสื่อทัศนวัสดุ ที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกันมี 4 รูปแบบ ได้แก่ ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก มี 3 รูปแบบ คือ วิดีทัศน์ ภาพ และของตัวอย่าง และใช้ในระดับน้อย แต่มีความต้องการในระดับปานกลาง มี 1 รูปแบบ คือ ภาพยนตร์

- 14 รูปแบบ ได้แก่
- กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการสื่อทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน
- ในระดับมาก เหมือนกัน 3 รูปแบบ คือ ภาพ ของตัวอย่าง และของจริง
- ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 5 รูปแบบ คือ ภาพยนตร์ ภาพโฆษณา แบบก่อสร้าง
- แผนที่ และแผนภูมิ
- ในระดับน้อย เหมือนกัน 6 รูปแบบ คือ ฟิล์มรูป แผ่นเสียง ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช
- ไมโครแจ็กเก็ต และปฏิทิน
- สำหรับรูปแบบของสื่อทัศนวัสดุที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกันมี 6 รูปแบบ
- 15 รูปแบบ ได้แก่
- ใช้ในระดับมาก แต่มีความต้องการในระดับมากที่สุด มี 1 รูปแบบ คือ สไลด์
- ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก มี 3 รูปแบบ คือ แผ่นโปร่งใส
- วีดิทัศน์ และหุ่นจำลอง
- ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับน้อย มี 1 รูปแบบ คือ ฟิล์มสตริป
- ใช้ในระดับน้อย แต่มีความต้องการในระดับปานกลาง มี 1 รูปแบบ คือ เทปบันทึกเสียง
- กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการสื่อทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน
- 16 รูปแบบ ได้แก่
- ในระดับมาก เหมือนกัน 6 รูปแบบ คือ สไลด์ แผ่นโปร่งใส แบบก่อสร้าง แผนที่
- หุ่นจำลอง และของจริง
- ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 6 รูปแบบ คือ ฟิล์มสตริป ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง
- ภาพโฆษณา แผนภูมิ และของตัวอย่าง
- ในระดับน้อย เหมือนกัน 4 รูปแบบ คือ แผ่นเสียง ไมโครฟิล์ม ไมโครฟิช และ
- ไมโครแจ็กเก็ต
- สำหรับรูปแบบของสื่อทัศนวัสดุ ที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกันมี 4 รูปแบบ
- 17 รูปแบบ ได้แก่
- ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก มี 2 รูปแบบ คือ ภาพ
- และวีดิทัศน์
- ใช้ในระดับน้อย แต่มีความต้องการในระดับปานกลาง มี 2 รูปแบบ คือ ปฏิทิน และฟิล์มรูป

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของรูปแบบสไลด์ทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขา ศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ใช้สไลด์ทัศนวัสดุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 รูปแบบ ได้แก่ สไลด์ แผ่นโปร่งใส ภาพโฆษณา แบบก่อสร้าง แผนที่ แผนภูมิ ของตัวอย่าง และของจริง และต้องการสไลด์ทัศนวัสดุแตกต่างกัน จำนวน 7 รูปแบบ ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพโฆษณา แบบก่อสร้าง แผนที่ แผนภูมิ ของตัวอย่างและของจริง ส่วนรูปแบบอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่ปรากฏความแตกต่างในการใช้และความต้องการ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 9)

เมื่อนำรูปแบบของสไลด์ทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการแตกต่างกันมาทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

การใช้

มีรูปแบบที่ใช้แตกต่างกัน 8 รูปแบบ ดังนี้

สไลด์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.72$) ใช้มากกว่าอาจารย์ กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.31$)

แผ่นโปร่งใส พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.05$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.45$) และกลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.96$)

ภาพโฆษณา พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.04$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.12$)

แบบก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.64$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.98$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.55$)

แผนที่ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.75$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.64$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.48$)

แผนภูมิ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.39$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.72$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.50$)

ของตัวอย่าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.88$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.34$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.33$)

ของจริง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 4.08$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.54$)

ความต้องการ

มีรูปแบบที่ต้องการแตกต่างกัน 7 รูปแบบ ดังนี้

แผ่นโปร่งใส พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.03$) และ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.75$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.04$)

ภาพโฆษณา พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.04$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.25$)

แบบก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.72$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.04$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.68$)

แผนที่ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.90$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.60$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.40$)

แผนภูมิ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.47$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 2.47$)

ของตัวอย่าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 4.12$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.47$)

ของจริง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 4.40$) ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.67$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน ภาคผนวก ข ตารางที่ 1-2

ตารางที่ 9 รูปแบบของโฮสต์คนวิเศษที่ใช้และต้องการ

รูปแบบของโฮสต์คนวิเศษ	การใช้								ความต้องการ								F	
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม			
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	F	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}		SD
ชโสด (N = 178, 177)	4.72 (มส)	0.60	4.42 (ม)	0.86	4.31 (ม)	0.79	4.47 (ม)	0.78	4.22*	4.69 (มส)	0.64	4.52 (มส)	0.74	4.39 (ม)	0.67	4.53 (มส)	0.69	2.61
พิธีมชดวิป (53, 66)	2.10 (น)	0.97	2.57 (ป)	1.22	2.74 (ป)	0.99	2.45 (น)	1.07	1.92	2.41 (น)	1.22	2.27 (น)	1.08	2.68 (ป)	0.89	2.45 (น)	1.07	0.83
พิธีมชูป (N = 41, 57)	2.36 (น)	1.15	2.00 (น)	0.89	2.44 (น)	1.03	2.29 (น)	1.03	0.62	2.50 (น)	1.29	2.05 (น)	0.89	2.53 (ป)	1.02	2.35 (น)	1.08	1.21
ภทอนคร์ (N = 108, 128)	2.46 (น)	1.12	2.58 (ป)	1.18	2.51 (ป)	1.09	2.52 (ป)	1.12	0.11	2.87 (ป)	1.22	3.14 (ป)	1.20	2.80 (ป)	1.05	2.94 (ป)	1.16	1.01
แผนผังโรงโ	2.96 (ป)	1.38	3.45 (ป)	1.20	4.05 (ม)	0.85	3.54 (ม)	1.22	11.89*	3.04 (ป)	1.32	3.75 (ม)	1.08	4.03 (ม)	0.88	3.64 (ม)	1.16	11.23*
(N = 160, 162)																		
วิสิคร์ (N = 167, 171)	3.46 (ป)	1.09	3.33 (ป)	0.96	3.41 (ป)	0.86	3.40 (ป)	0.96	0.26	3.86 (ม)	0.91	3.90 (ม)	0.88	3.68 (ม)	0.87	3.81 (ม)	0.89	1.02
เทปบันทึกละยง	2.63 (ป)	1.17	2.43 (น)	1.11	2.57 (ป)	1.17	2.54 (ป)	1.14	0.33	2.76 (ป)	1.09	2.74 (ป)	1.13	2.66 (ป)	1.25	2.72 (ป)	1.16	0.98
(N = 133, 141)																		
แผนผังยง (N = 53, 64)	2.06 (น)	1.03	2.00 (น)	1.11	2.18 (น)	1.18	2.09 (น)	1.10	0.13	2.05 (น)	1.18	2.30 (น)	1.13	2.24 (น)	1.13	2.20 (น)	1.13	0.25

ตารางที่ 9 รูปแบบของไฮดรอกซิดที่คนวิสดูที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

รูปแบบของไฮดรอกซิดที่คนวิสดู	การใช้									ความต้องการ								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ไมโครฟิล์ม (N = 52, 74)	2.31 (ว)	1.18	1.75 (ว)	0.75	2.19 (ว)	1.24	2.12 (ว)	1.13	0.86	2.39 (ว)	1.29	2.27 (ว)	1.16	2.06 (ว)	1.10	2.20 (ว)	1.16	0.53
ไมโครฟิล์ม (N = 44, 71)	1.85 (ว)	1.14	1.82 (ว)	0.87	2.50 (ว)	1.15	2.14 (ว)	1.11	2.06	2.37 (ว)	1.38	2.08 (ว)	1.06	2.25 (ว)	1.24	2.23 (ว)	1.21	0.30
ไมโครเนจิกเก็ต (N = 33, 54)	2.20 (ว)	1.23	2.33 (ว)	1.12	2.29 (ว)	1.07	2.27 (ว)	1.10	0.34	2.47 (ว)	1.25	2.11 (ว)	1.08	2.10 (ว)	1.22	2.20 (ว)	1.17	0.51
ภาพ (N = 165, 162)	3.49 (ป)	1.19	3.58 (ม)	0.91	3.44 (ป)	0.93	3.50 (ป)	1.00	0.28	3.73 (ม)	1.07	3.72 (ม)	1.01	3.61 (ม)	0.93	3.69 (ม)	0.99	0.26
ภาพโฆษณา (N = 131, 130)	2.12 (ว)	0.99	3.04 (ป)	1.03	2.67 (ป)	1.08	2.68 (ป)	1.09	7.90*	2.25 (ว)	1.11	3.04 (ป)	1.09	2.79 (ป)	1.14	2.75 (ป)	1.15	4.96*
ปฏิทิน (N = 101, 108)	2.08 (ว)	0.81	2.38 (ว)	1.21	2.31 (ว)	1.03	2.28 (ว)	1.05	0.62	2.23 (ว)	0.91	2.31 (ว)	1.18	2.53 (ป)	1.09	2.37 (ว)	1.08	0.69
แบบก่อสร้าง (แบบอ่าน) (N = 124, 128)	2.55 (ป)	1.18	2.98 (ป)	1.30	3.64 (ม)	0.89	3.21 (ป)	1.18	9.30*	2.68 (ป)	1.18	3.04 (ป)	1.30	3.72 (ม)	0.93	3.28 (ป)	1.19	9.13*
แผนที่ (N = 122, 129)	2.48 (ว)	0.94	2.64 (ป)	1.15	3.75 (ม)	1.01	3.14 (ป)	1.19	19.67*	2.40 (ว)	1.07	2.60 (ป)	1.26	3.90 (ม)	0.99	3.15 (ป)	1.29	25.67*

ตารางที่ 9 รูปแบบของโรคหัดศนวิสดูที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

รูปแบบของโรคหัดศนวิสดู	การใช้									ความต้องการ								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
แผนภูมิ (N = 137, 139)	2.50 (พ)	0.97	2.72 (ป)	1.25	3.39 (ป)	0.96	2.95 (ป)	1.13	8.45*	2.47 (พ)	1.05	3.00 (ป)	1.20	3.47 (ป)	1.02	3.06 (ป)	1.16	9.09*
หุ่นจำลอง (N = 145, 148)	3.23 (ป)	0.99	3.43 (ป)	1.23	3.59 (ม)	0.90	3.45 (ป)	1.06	1.19	3.38 (ป)	1.07	3.73 (ม)	1.07	3.64 (ม)	0.95	3.61 (ม)	1.03	1.26
ของตัวอย่าง (N = 152, 158)	3.33 (ป)	0.93	3.88 (ม)	0.96	3.34 (ป)	1.07	3.54 (ม)	1.02	5.67*	3.63 (ม)	0.99	4.12 (ม)	0.88	3.47 (ป)	1.14	3.76 (ม)	1.04	6.36*
ของจริง (N = 159, 159)	3.87 (ม)	1.08	4.08 (ม)	0.98	3.54 (ม)	0.98	3.84 (ม)	1.03	4.09*	4.13 (ม)	1.06	4.40 (ม)	0.76	3.67 (ม)	0.98	4.08 (ม)	0.97	8.58*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2 เนื้อหาวิชาของโสทรทัศนวิสต์ที่ใช้และต้องการ

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงเนื้อหาวิชาของโสทรทัศนวิสต์ที่ใช้ โดยจำแนกเนื้อหาวิชาของโสทรทัศนวิสต์ ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ สาขาศิลปะ และสาขาอื่นๆ ปรากฏว่า อาจารย์ที่ระบุว่าใช้เนื้อหาสาขาศิลปะมีจำนวน 168 คน ในขณะที่เนื้อหาสาขาอื่นๆ มีอาจารย์ใช้จำนวน 126 คน

เมื่อพิจารณาระดับการใช้โสทรทัศนวิสต์ ในแต่ละกลุ่มเนื้อหาวิชา พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะใช้โสทรทัศนวิสต์ เนื้อหาสาขาศิลปะในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) และเนื้อหาสาขาอื่นๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.07$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาของโสทรทัศนวิสต์ที่ใช้ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ใช้เนื้อหาสาขาศิลปะในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$) และใช้เนื้อหาสาขาอื่นๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$) ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ใช้เนื้อหาวิชาทั้งสองกลุ่มในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$ และ $3.49 : 2.96$ และ 3.16 ตามลำดับ)

สำหรับสาขาวิชาย่อยของกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะและกลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ ที่อาจารย์ใช้ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ

เนื้อหาในกลุ่มนี้จำแนกเป็น 3 สาขาวิชาย่อย คือ สาขาจิตรศิลป์ สาขาศิลปะประยุกต์ และสาขาสถาปัตยกรรม ปรากฏว่า แต่ละเนื้อหาวิชาย่อย มีอาจารย์ระบุว่า ใช้จำนวนตั้งแต่ 118-133 คน โดยเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 133 คน ใช้ คือ สาขาจิตรศิลป์ ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 118 คน ใช้ คือ สาขาศิลปะประยุกต์

เมื่อพิจารณาระดับการใช้โสทรทัศนวิสต์ ในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์ใช้โสทรทัศนวิสต์ สาขาจิตรศิลป์ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) และใช้เนื้อหาสาขาศิลปะประยุกต์ และสาขาสถาปัตยกรรม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$ และ 3.40 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิทยาย่อยในกลุ่มสาขาศิลปะที่ใช้ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้เนื้อหาสาขาจิตรศิลป์ และสาขาศิลปะประยุกต์ ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$ และ 3.59 ตามลำดับ) และใช้เนื้อหาวิชาสาขาสถาปัตยกรรม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้เนื้อหาวิชาทั้งสามสาขาวิทยาย่อย ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ สาขาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.48$) สาขาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.23$) และสาขาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 2.99$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้เนื้อหาสาขาสถาปัตยกรรม ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) ในขณะที่ใช้เนื้อหาสาขาจิตรศิลป์ และสาขาศิลปะประยุกต์ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$ และ 3.35 ตามลำดับ)

กลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ

เนื้อหาในกลุ่มนี้ จำแนกเป็น 18 สาขาวิทยาย่อย ผลปรากฏว่า ในแต่ละเนื้อหาวิทยาย่อย มีอาจารย์ระบุว่า ใช้จำนวนตั้งแต่ 54-110 คน โดยเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ จำนวนมากที่สุดใช้ 5 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ (110 คน) ความรู้ทั่วไป (108 คน) ภูมิศาสตร์ โบราณคดี (107 คน) ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา และ สังคมศาสตร์ (105 คน เท่ากัน) ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 54 คน ใช้ คือ ยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาระดับการใช้สื่อทัศนวัสดุ ในแต่ละเนื้อหาวิทยาย่อย พบว่า อาจารย์มีการใช้ 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

ในระดับมาก มี 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.00$) คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 3.82$)

ในระดับปานกลาง มี 15 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.45$) ภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.39$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.33$) ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา ($\bar{x} = 3.05$) ดนตรี และวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 2.97$ เท่ากัน) ภาษาและวรรณคดี ($\bar{x} = 2.92$) สังคมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.86$) แพทย์ศาสตร์ ($\bar{x} = 2.77$) การศึกษา ($\bar{x} = 2.71$) ยุทธศาสตร์ ($\bar{x} = 2.67$) เกษตรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.62$) กฎหมาย และบรรณารักษศาสตร์ ($\bar{x} = 2.59$ เท่ากัน) และรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.53$)

ในระดับน้อย มี 1 เนื้อหาวิชา คือ นาวิกศาสตร์ ($\bar{x} = 2.49$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยใช้ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้สัดส่วนวัสดุในระดับมาก 5 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.17$) คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 3.87$) ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.83$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.61$) และภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.60$) ในระดับปานกลาง 9 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา ($\bar{x} = 3.41$) ดนตรี ($\bar{x} = 3.35$) และภาษาและวรรณคดี ($\bar{x} = 3.17$) และในระดับน้อย 4 เนื้อหาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้สัดส่วนวัสดุในระดับมาก 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 3.82$) และคอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 3.60$) ในระดับปานกลาง 12 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.23$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.12$) และภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.02$) และในระดับน้อย 4 เนื้อหาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้สัดส่วนวัสดุในระดับมาก 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.15$) คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 4.09$) และภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.64$) ในระดับปานกลาง 14 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.38$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.37$) และวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.29$) และในระดับน้อย 1 เนื้อหาวิชา

ความต้องการ

ในด้านเนื้อหาวิชาของสัดส่วนวัสดุที่ต้องการ ได้จำแนกเนื้อหาวิชาของสัดส่วนวัสดุเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ สาขาศิลปะ และสาขาอื่นๆ ปรากฏว่า อาจารย์จำนวน 169 คน ระบุว่าต้องการเนื้อหาสาขาศิลปะ ในขณะที่อาจารย์จำนวน 126 คน ต้องการเนื้อหาสาขาอื่นๆ

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการสัดส่วนวัสดุในแต่ละกลุ่มเนื้อหาวิชา พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะต้องการสัดส่วนวัสดุในกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะในระดับมาก ($\bar{x} = 3.64$) และต้องการเนื้อหาในกลุ่มสาขาอื่นๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุที่ต้องการ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ต้องการเนื้อหาสาขาศิลปะ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$ และ 3.62) และต้องการเนื้อหาสาขาอื่นๆ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.27$ และ 3.23) ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ต้องการเนื้อหาวิชาทั้ง 2 กลุ่ม ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง (สาขาศิลปะ $\bar{x} = 3.41$: สาขาอื่นๆ $\bar{x} = 3.17$)

สำหรับสาขาวิชาย่อยของกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะและกลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ ที่อาจารย์ต้องการปรากฏผล ดังนี้

กลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ

เนื้อหาในกลุ่มนี้ จำแนกเป็น 3 สาขาวิชาย่อยคือ สาขาจิตรศิลป์ สาขาศิลปะประยุกต์ และสาขาสถาปัตยกรรม ปรากฏว่า แต่ละเนื้อหาวิชาย่อย มีอาจารย์ระบุว่า ต้องการจำนวนตั้งแต่ 118-134 คน โดยเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 134 คน ต้องการ คือ สาขาจิตรศิลป์ ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 118 คน ต้องการ คือ สาขาศิลปะประยุกต์

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการโสตทัศนวัสดุ ในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์ต้องการโสตทัศนวัสดุทั้ง 3 สาขาวิชาย่อย ในระดับเดียวกันคือ ระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้ สาขาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.77$) สาขาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.63$) และสาขาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.52$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ต้องการ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ต้องการเนื้อหาสาขาจิตรศิลป์และสาขาศิลปะประยุกต์ ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$ และ 3.71) และต้องการเนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ต้องการเนื้อหาสาขาศิลปะประยุกต์ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$) และต้องการเนื้อหาสาขาจิตรศิลป์ และสาขาสถาปัตยกรรม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$ และ 3.10)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ต้องการเนื้อหาสาขาสถาปัตยกรรม ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และต้องการเนื้อหาสาขาศิลปะประยุกต์ และสาขาจิตรศิลป์ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$ และ 3.46)

กลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ

เนื้อหาในกลุ่มนี้ จำแนกเป็น 18 สาขาวิชาย่อย ผลปรากฏว่า แต่ละเนื้อหาวิชาย่อย มีอาจารย์ระบุว่า ต้องการจำนวนตั้งแต่ 54-110 คน โดยเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ต้องการมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ (110 คน) ภูมิศาสตร์ โบราณคดี (109 คน) ความรู้ทั่วไป สังคมศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ (107 คน เท่ากัน) ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 54 คน ต้องการ คือ ยุทธศาสตร์

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการโสทัดคนวัสดุ ในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์มีความต้องการ 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย

ในระดับมาก มี 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.13$) และคอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 4.02$)

ในระดับปานกลาง มี 15 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.49$) ภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.43$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.42$) ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา และวิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.11$ เท่ากัน) ดนตรี ($\bar{x} = 3.09$) ภาษาและวรรณคดี ($\bar{x} = 3.02$) สังคมศาสตร์ ($\bar{x} = 2.90$) แพทย์ศาสตร์ ($\bar{x} = 2.88$) การศึกษา ($\bar{x} = 2.80$) กฎหมาย ($\bar{x} = 2.71$) เกษตรศาสตร์ ($\bar{x} = 2.70$) ยุทธศาสตร์ และบรรณารักษศาสตร์ ($\bar{x} = 2.61$ เท่ากัน) และรัฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.59$)

ในระดับน้อย มี 1 เนื้อหาวิชา คือ นาวิกศาสตร์ ($\bar{x} = 2.39$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ต้องการ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีความต้องการโสทัดคนวัสดุ ในระดับมาก 5 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.21$) คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 4.00$) ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.80$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.61$) และภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.60$) ในระดับปานกลาง 9 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ดนตรี ($\bar{x} = 3.50$) ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา ($\bar{x} = 3.45$) และภาษาและวรรณคดี ($\bar{x} = 3.04$) และในระดับน้อย 4 เนื้อหาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาศิลปประยุกต์ อาจารย์มีความต้องการโสทัดคนวัสดุ ในระดับมาก 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.04$) และคอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 3.88$) ในระดับปานกลาง 12 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.37$) ความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.34$) และภูมิศาสตร์ โบราณคดี ($\bar{x} = 3.19$) และในระดับน้อย 4 เนื้อหาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีความต้องการโสตทัศนวัสดุในระดับมาก 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{x} = 4.24$) การถ่ายภาพ ($\bar{x} = 4.19$) และภูมิศาสตร์โบราณคดี ($\bar{x} = 3.57$) ในระดับปานกลาง 13 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ วิทยาศาสตร์ ($\bar{x} = 3.39$) ประวัติศาสตร์ ($\bar{x} = 3.38$) และความรู้ทั่วไป ($\bar{x} = 3.37$) และในระดับน้อย 2 เนื้อหาวิชา

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

จากการเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้และต้องการ พบว่า ในกลุ่มเนื้อหาใหญ่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาศิลปะ และกลุ่มสาขาอื่นๆ อาจารย์ใช้และต้องการโสตทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน ทั้งสองเนื้อหาวิชา คือ เนื้อหาสาขาศิลปะ ในระดับมาก และเนื้อหาสาขาอื่นๆ ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุ ที่อาจารย์สาขาศิลปะแต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน ทั้ง 2 กลุ่มเนื้อหา คือ เนื้อหาสาขาศิลปะ ในระดับมาก และเนื้อหาสาขาอื่นๆ ในระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุ ทั้ง 2 กลุ่มเนื้อหา ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาสาขาอื่นๆ ในระดับเดียวกัน คือระดับปานกลาง ส่วนเนื้อหาวิชาสาขาศิลปะ อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน โดยอาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาย่อย ในกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ และสาขาวิชาอื่นๆ ที่อาจารย์ใช้และต้องการ ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ

สำหรับเนื้อหาวิชาย่อย ในกลุ่มสาขาศิลปะที่อาจารย์ใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์มีการใช้และต้องการสื่อทัศนวัสดุในเนื้อหาวิชาศิลปะ ในระดับมากเหมือนกัน ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยอีก 2 เนื้อหาวิชา คือ ศิลปะประยุกต์ และสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน โดยอาจารย์ ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ เนื้อหาวิชาย่อย ในกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ ที่อาจารย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาย่อย ในระดับเดียวกัน 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 2 เนื้อหาวิชา คือ จิตรศิลป์ และศิลปะประยุกต์
ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ สถาปัตยกรรม

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาย่อยจิตรศิลป์ และสถาปัตยกรรม ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน โดยอาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาย่อยในระดับเดียวกัน ทั้ง 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ สถาปัตยกรรม
ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 เนื้อหาวิชา คือ จิตรศิลป์ และศิลปะประยุกต์

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้และความต้องการเนื้อหาวิชาย่อย ในกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ ของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ใช้และต้องการเนื้อหาวิชาย่อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 เนื้อหาวิชา คือ จิตรศิลป์ และสถาปัตยกรรม ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยศิลปะประยุกต์ ไม่ปรากฏความแตกต่าง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 10)

เมื่อนำการใช้และความต้องการเนื้อหาของสื่อทัศนวัสดุที่ต่างกันไปทดสอบ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

การใช้

มีเนื้อหาวิชาย่อยในสาขาศิลปะที่ใช้แตกต่างกัน 2 กลุ่มเนื้อหาวิชา ดังนี้

เนื้อหาวิชาจิตรศิลป์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.16$) ใช้มากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.38$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.23$)

เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.75$) ใช้มากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.99$)

ความต้องการ

มีเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะที่ต้องการแตกต่างกัน 2 กลุ่มเนื้อหาวิชา ดังนี้

เนื้อหาวิชาจิตรศิลป์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.25$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.47$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.46$)

เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.92$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.36$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.10$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน ภาคผนวก ข ตารางที่ 3-4

กลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ

เมื่อเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ ที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้และ ต้องการ พบว่า อาจารย์มีการใช้และความต้องการสื่อทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกันทุกเนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 2 เนื้อหาวิชา คือ การถ่ายภาพ และคอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 15 เนื้อหาวิชา คือ ความรู้ทั่วไป ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย การศึกษา ดนตรี ภาษา และวรรณคดี วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ ยุทธศาสตร์ และบรรณารักษศาสตร์

ในระดับน้อย เหมือนกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ นาวิกศาสตร์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ เนื้อหาวิชาย่อย ในกลุ่มเนื้อหาสาขาอื่นๆ ที่อาจารย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้ และต้องการสอดแทรกวัสดุในระดับเดียวกัน ทุกเนื้อหาวิชาย่อย ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 5 เนื้อหาวิชา คือ ความรู้ทั่วไป ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ และการถ่ายภาพ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 9 เนื้อหาวิชา คือ ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา สังคมศาสตร์ การศึกษา ดนตรี ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และบรรณารักษศาสตร์

ในระดับน้อย เหมือนกัน 4 เนื้อหาวิชา คือ รัฐศาสตร์ กฎหมาย ยุทธศาสตร์ และนาวิกศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการสอดแทรกวัสดุในระดับเดียวกัน ทุกเนื้อหาวิชาย่อย ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 2 เนื้อหาวิชา คือ คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ และการถ่ายภาพ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 12 เนื้อหาวิชา คือ ความรู้ทั่วไป ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี สังคมศาสตร์ การศึกษา ดนตรี ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์ แพทยศาสตร์ ยุทธศาสตร์ และบรรณารักษศาสตร์

ในระดับน้อย เหมือนกัน 4 เนื้อหาวิชา คือ รัฐศาสตร์ กฎหมาย เกษตรศาสตร์ และนาวิกศาสตร์

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการโสตทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน
17 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 3 เนื้อหาวิชา คือ คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ
การถ่ายภาพ และภูมิศาสตร์ โบราณคดี

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 13 เนื้อหาวิชา คือ ความรู้ทั่วไป ปรัชญา จิตวิทยา
ศาสนา ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ กฎหมาย การศึกษา ดนตรี ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์
แพทยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และยุทธศาสตร์

ในระดับน้อย เหมือนกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ บรรณารักษศาสตร์

ส่วนเนื้อหาวิชาอีก 1 เนื้อหาวิชา คือ นาวิกศาสตร์ มีระดับการใช้และความต้องการ
แตกต่างกัน คือ อาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง แต่ต้องการในระดับน้อย

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาสาขา
อื่นๆ ที่อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ใช้
เนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ปรัชญา
จิตวิทยา ศาสนา ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ โบราณคดี กฎหมาย และภาษาและวรรณคดี และต้องการเนื้อหาวิชา
ของโสตทัศนวัสดุ แตกต่างกัน จำนวน 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา และกฎหมาย ส่วนเนื้อหาวิชา
อื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ไม่ปรากฏความแตกต่าง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 10)

เมื่อนำเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการแตกต่างกันมาทดสอบความแตกต่าง
ระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

การใช้

มีเนื้อหาวิชาย่อย ที่ใช้แตกต่างกัน 5 เนื้อหาวิชา ดังนี้

ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.41$) ใช้
มากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.65$)

ประวัติศาสตร์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.83$) ใช้มากกว่า
อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.23$)

ภูมิศาสตร์ โบราณคดี พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.64$)
ใช้มากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.02$)

กฎหมาย พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.06$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.26$)

ภาษาและวรรณคดี พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.25$) ใช้มากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.53$)

ความต้องการ

มีเนื้อหาวิชาย่อยที่ต้องการแตกต่างกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ กฎหมาย พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.15$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.45$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน ภาคผนวก ข ตารางที่ 5-6



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เนื้อหาวิชาการของโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการ

เนื้อหาวิชา	การใช้									ความต้องการ								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54	N = 63	N = 61	N = 178	N = 54	N = 63	N = 61	N = 178		N = 54	N = 63	N = 61	N = 178					
\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
สาขาศิลปะ (N = 168, 169)	3.69	0.81	3.23	0.74	3.49	0.83	3.51	0.90	0.75	3.77	0.97	3.41	0.98	3.62	0.83	3.64	0.96	0.48
	(ม)		(ป)		(ป)		(ม)			(ม)		(ป)		(ม)		(ม)		
วิจิตรศิลป์ (N = 133, 134)	4.16	0.67	3.23	0.83	3.38	0.89	3.64	0.89	19.78*	4.25	0.65	3.47	0.85	3.46	0.96	3.77	0.89	15.35*
	(ม)		(ป)		(ป)		(ม)			(ม)		(ป)		(ป)		(ม)		
ศิลปประยุกต์ (N = 118, 118)	3.59	1.20	3.48	0.83	3.35	0.97	3.48	0.97	0.46	3.71	1.24	3.66	0.94	3.49	0.91	3.63	1.01	0.42
	(ม)		(ป)		(ป)		(ป)			(ม)		(ม)		(ป)		(ม)		
สถาปัตยกรรม (N = 129, 132)	3.31	1.07	2.99	1.11	3.75	0.66	3.40	0.97	9.03*	3.36	1.03	3.10	1.14	3.92	0.63	3.52	0.98	11.14*
	(ป)		(ป)		(ม)		(ป)			(ป)		(ป)		(ม)		(ม)		
สาขาอื่นๆ (N = 126, 126)	3.14	0.77	2.98	1.04	3.18	0.78	3.07	0.89	0.66	3.27	0.67	3.17	1.05	3.23	0.82	3.21	0.88	0.13
	(ป)		(ป)		(ป)		(ป)			(ป)		(ป)		(ป)		(ป)		
ความรู้ทั่วไป (N = 108, 107)	3.61	0.79	3.12	0.99	3.37	1.05	3.33	0.98	2.18	3.61	0.79	3.34	1.06	3.37	1.15	3.42	1.03	0.63
	(ม)		(ป)		(ป)		(ป)			(ม)		(ป)		(ป)		(ป)		
ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนา (N = 105, 106)	3.41	0.98	2.65	1.05	3.19	0.95	3.05	1.04	5.51*	3.45	0.99	2.80	1.26	3.19	0.91	3.11	1.10	3.19*
	(ป)		(ป)		(ป)		(ป)			(ป)		(ป)		(ป)		(ป)		

ตารางที่ 10 เนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

เนื้อหาวิชา	การใช้										ความต้องการ							
	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ประวัติศาสตร์ (N = 110, 110)	3.83 (ม)	0.91	3.23 (ป)	1.07	3.38 (ป)	0.92	3.45 (ป)	1.00	3.46*	3.80 (ม)	0.96	3.37 (ป)	1.23	3.38 (ป)	0.95	3.49 (ป)	1.08	1.71
ภูมิศาสตร์ โบราณคดี (N = 107, 109)	3.60 (ม)	1.10	3.02 (ป)	1.04	3.64 (ม)	1.02	3.39 (ป)	1.08	4.10*	3.60 (ม)	1.13	3.19 (ป)	1.17	3.57 (ม)	1.01	3.43 (ป)	1.12	1.61
สังคมศาสตร์ (N = 105, 107)	2.93 (ป)	0.81	2.73 (ป)	0.91	2.95 (ป)	1.08	2.86 (ป)	0.94	0.63	2.93 (ป)	0.94	2.83 (ป)	1.12	2.95 (ป)	1.06	2.90 (ป)	1.05	0.14
รัฐศาสตร์ (N = 90, 94)	2.50 (น)	0.98	2.38 (น)	0.89	2.72 (ป)	1.14	2.53 (ป)	1.01	0.93	2.44 (น)	1.00	2.47 (น)	1.16	2.82 (ป)	1.13	2.59 (ป)	1.11	1.13
กฎหมาย (N = 91, 93)	2.45 (น)	1.00	2.26 (น)	1.03	3.06 (ป)	1.14	2.59 (ป)	1.12	5.16*	2.48 (น)	0.93	2.45 (น)	1.13	3.15 (ป)	1.13	2.71 (ป)	1.13	4.32*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เนื้อหาวิชาของไฮคัทคนวิศดุที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

เนื้อหาวิชา	การใช้									ความต้องการใช้								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
การศึกษา (N = 99, 100)	2.74 (ป)	1.13	2.65 (ป)	1.12	2.75 (ป)	1.19	2.71 (ป)	1.14	0.84	2.79 (ป)	1.07	2.73 (ป)	1.20	2.91 (ป)	1.09	2.80 (ป)	1.12	0.22
ดนตรี (N = 95, 96)	3.35 (ป)	1.23	2.76 (ป)	1.19	2.97 (ป)	1.15	2.97 (ป)	1.20	1.95	3.50 (ป)	1.17	2.87 (ป)	1.26	3.03 (ป)	1.17	3.09 (ป)	1.22	2.17
ภาษาและวรรณคดี (N = 90, 89)	3.17 (ป)	1.01	2.53 (ป)	1.11	3.25 (ป)	1.04	2.92 (ป)	1.10	4.61*	3.04 (ป)	1.06	2.83 (ป)	1.18	3.25 (ป)	1.00	3.02 (ป)	1.10	1.14
วิทยาศาสตร์ (N = 89, 87)	2.61 (ป)	1.27	2.91 (ป)	1.25	3.29 (ป)	1.10	2.97 (ป)	1.22	2.17	2.74 (ป)	1.21	3.12 (ป)	1.27	3.39 (ป)	1.17	3.11 (ป)	1.23	1.86
แพทยศาสตร์ (N = 71, 72)	2.76 (ป)	1.35	2.68 (ป)	1.47	2.88 (ป)	1.03	2.77 (ป)	1.28	0.17	2.78 (ป)	1.40	2.82 (ป)	1.47	3.00 (ป)	0.98	2.88 (ป)	1.28	0.20
เกษตรศาสตร์ (N = 78, 79)	2.56 (ป)	1.20	2.43 (ป)	1.38	2.83 (ป)	0.99	2.62 (ป)	1.20	0.86	2.63 (ป)	1.21	2.50 (ป)	1.43	2.93 (ป)	1.05	2.70 (ป)	1.24	0.94

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เนื้อหาวิชาของโศกทัศน์คนวิเศษที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

เนื้อหาวิชา	การใช้									ความต้องการ								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ (N = 105, 107)	3.87 (ม)	1.22	3.60 (ม)	1.33	4.09 (ม)	0.90	3.82 (ม)	1.19	1.69	4.00 (ม)	1.00	3.88 (ม)	1.16	4.24 (ม)	0.78	4.02 (ม)	1.02	1.25
การถ่ายภาพ (N = 90, 95)	4.17 (ม)	0.92	3.82 (ม)	1.11	4.15 (ม)	0.66	4.00 (ม)	0.96	1.46	4.21 (ม)	0.88	4.04 (ม)	0.98	4.19 (ม)	0.56	4.13 (ม)	0.85	0.38
ยุทธศาสตร์ (N = 54, 54)	2.43 (น)	1.02	2.72 (ป)	1.53	2.77 (ป)	1.21	2.67 (ป)	1.21	0.36	2.43 (น)	1.02	2.76 (ป)	1.48	2.61 (ป)	1.08	2.61 (ป)	1.19	0.30
นาวิกศาสตร์ (N = 55, 57)	2.21 (น)	1.12	2.50 (น)	1.54	2.65 (ป)	1.11	2.49 (น)	1.26	0.52	2.29 (น)	1.07	2.37 (น)	1.54	2.46 (น)	1.18	2.39 (น)	1.26	0.82
บรรณารักษศาสตร์ (N = 68, 69)	2.88 (ป)	1.09	2.63 (ป)	1.21	2.39 (น)	0.99	2.59 (ป)	1.10	1.01	2.94 (ป)	1.00	2.54 (ป)	1.32	2.48 (น)	1.09	2.61 (ป)	1.15	0.86

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ 3 สาขาวิชา คือ สาขาจิตรศิลป์ สาขา ศิลปะประยุกต์ และสาขาสถาปัตยกรรม เมื่อนำมาพิจารณารายละเอียดของเนื้อหาวิชาในแต่ละกลุ่มที่อาจารย์ใช้ และต้องการ และปรากฏดังนี้

1. เนื้อหาวิชาจิตรศิลป์

การใช้

การใช้จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงเนื้อหาวิชาย่อยใน เนื้อหาวิชาจิตรศิลป์ที่ใช้ โดยจำแนกเป็น 16 เนื้อหาวิชาย่อย ผลปรากฏว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละเนื้อหา มี ตั้งแต่ 92-125 คน โดยเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้ 3 อันดับแรก คือ ทฤษฎีศิลปะ และประวัติศาสตร์ ศิลปะ (125 คน เท่ากัน) ประวัติศาสตร์จิตรกรรม (113 คน) ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 92 คน ใช้ คือ เศรษฐศาสตร์ในมานศิลปะ

เมื่อพิจารณาระดับการใช้ไสตท์ศนวิสต์ในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์ สาขาศิลปะใช้ไสตท์ศนวิสต์ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

ในระดับมาก มี 14 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.08$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.98$) และประวัติศาสตร์จิตรกรรม ($\bar{x} = 3.78$)

ในระดับปานกลาง มี 2 เนื้อหาวิชา คือ เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 3.42$) และเศรษฐศาสตร์ในมานศิลปะ ($\bar{x} = 3.05$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ใช้ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 3 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้ไสตท์ศนวิสต์ในระดับมากที่สุด 1 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.56$) ในระดับมาก 14 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์จิตรกรรม และประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 4.36$ เท่ากัน) ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 4.28$) และในระดับปานกลาง 1 เนื้อหาวิชา คือ เศรษฐศาสตร์ในมานศิลปะ ($\bar{x} = 3.27$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้ไสตท์ศนวิสต์ในระดับมาก 2 เนื้อหาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุในระดับมาก 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทฤษฎีศิลป์ ($\bar{x} = 3.84$) และประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 3.66$) และในระดับปานกลาง 14 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ($\bar{x} = 3.33$) เทคนิคการวาดเส้น และ ศิลปวิจารณ์ ($\bar{x} = 3.30$ เท่ากัน)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุในระดับมาก 7 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 3.90$) ทฤษฎีศิลป์ ($\bar{x} = 3.84$) และเทคนิคการวาดเส้น ($\bar{x} = 3.57$) และในระดับปานกลาง 9 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม ($\bar{x} = 3.50$) ประวัติศาสตร์การวาดเส้น และเศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ ($\bar{x} = 3.43$ เท่ากัน) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 11)

ความต้องการ

สำหรับเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาวิชาจิตรศิลป์ ที่อาจารย์ต้องการ พบว่า จำนวนผู้ตอบในแต่ละเนื้อหาวิชา มีตั้งแต่ 96-162 คน โดยเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ จำนวนมากที่สุด ต้องการ 5 อันดับแรก คือ ทฤษฎีศิลป์ (162 คน) ประวัติศาสตร์ศิลปะ (127 คน) ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ (118 คน) ประวัติศาสตร์ ประติมากรรม (116 คน) และประวัติศาสตร์จิตรกรรม (115 คน) ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ จำนวนน้อยที่สุด 96 คน ต้องการ คือ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการโสตทัศนวัสดุ ในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะต้องการใช้โสตทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง โดยในระดับมาก มี 15 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.22$) ทฤษฎีศิลป์ ($\bar{x} = 4.10$) และประวัติศาสตร์จิตรกรรม ($\bar{x} = 3.95$) และในระดับปานกลาง มี 1 เนื้อหาวิชา คือ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ ($\bar{x} = 3.22$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาที่ย่อยที่ต้องการ ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 3 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีความต้องการโสทัดศนวัสดุ ในระดับมากที่สุด 1 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.59$) ในระดับมาก 15 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ($\bar{x} = 4.46$) ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 4.43$) และศิลปะวิจารณ์ ($\bar{x} = 4.39$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีความต้องการโสทัดศนวัสดุ ในระดับมาก 4 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.00$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.98$) และปรัชญา สุนทรียศาสตร์ ($\bar{x} = 3.71$) และในระดับปานกลาง มี 12 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 3.50$) ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 3.46$) และศิลปะวิจารณ์ ($\bar{x} = 3.45$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีความต้องการโสทัดศนวัสดุ ในระดับมาก 10 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 3.94$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.87$) และประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 3.70$) และในระดับปานกลาง 6 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์จิตรกรรม และศิลปะวิจารณ์ ($\bar{x} = 3.50$ เท่ากัน) ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 3.48$) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 11)

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ เนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาวิชาจิตรศิลป์ที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้และความต้องการ พบว่า อาจารย์มีการใช้และความต้องการโสทัดศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน 16 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 14 เนื้อหาวิชา คือ ทฤษฎีศิลปะ ปรัชญา สุนทรียศาสตร์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ เทคนิคการวาดเส้น เทคนิคจิตรกรรม เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม ประเภทการวาดเส้น ประเภทจิตรกรรม ประเภทประติมากรรม และศิลปะวิจารณ์

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ ส่วนเนื้อหาวิชาของโสทัดศนวัสดุที่มีระดับการใช้และความต้องการแตกต่างกันมี 1 เนื้อหาวิชา คือ เทคนิคการทำภาพพิมพ์ โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์สาขาศิลปะ แต่ละกลุ่มสาขาวิชา
ใช้และต้องการ พบว่า

15 เนื้อหาวิชาย่อย ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการสัปดาห์ต้นสุด ในระดับเดียวกัน

ในระดับมากที่สุด เหมือนกัน 1 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะ
ในระดับมาก เหมือนกัน 14 เนื้อหาวิชา คือ ทฤษฎีศิลปะ ปรัชญา สุนทรียศาสตร์
ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์
เทคนิคการวาดเส้น เทคนิคจิตรกรรม เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม เทคนิคการทำภาพพิมพ์
ประเภทการวาดเส้น ประเภทจิตรกรรม ประเภทประติมากรรม และ ศิลปวิจารณ์

ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกันมี 1 เนื้อหาวิชา คือ
เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ โดยอาจารย์มีการใช้ในระดัปลานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

14 เนื้อหาวิชาย่อย ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการสัปดาห์ต้นสุดในระดับเดียวกัน

ในระดับมาก เหมือนกัน 2 เนื้อหาวิชา คือ ทฤษฎีศิลปะ ประวัติศาสตร์ศิลปะ
ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 12 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์การวาดเส้น
ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ เทคนิคการวาดเส้น เทคนิคจิตรกรรม เทคนิคและ
การออกแบบประติมากรรม เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ประเภทการวาดเส้น ประเภทจิตรกรรม ประเภทประติมากรรม
ศิลปวิจารณ์ และ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ

ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกัน มี 2 เนื้อหาวิชา คือ ปรัชญา
สุนทรียศาสตร์ และ ประวัติศาสตร์จิตรกรรม โดยอาจารย์มีการใช้ในระดัปลานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

13 เนื้อหาวิชาย่อย ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการสัปดาห์ต้นสุดในระดับเดียวกัน

ในระดับมาก เหมือนกัน 7 เนื้อหาวิชา คือ ทฤษฎีศิลปะ ปรัชญา สุนทรียศาสตร์
ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติศาสตร์ประติมากรรม เทคนิคการวาดเส้น ประเภทการวาดเส้น และ ประเภทประติมากรรม

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 6 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์จิตรกรรม
ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ เทคนิคจิตรกรรม ประเภทจิตรกรรม ศิลปวิจารณ์ และ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ

ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกันมี 3 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์การวาดเส้น เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม และ เทคนิคการทำภาพพิมพ์ โดยอาจารย์มีการใช้ในระดัปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเนื้อหาวิชาย่อย ในกลุ่มเนื้อหาวิชา วิจิตรศิลป์ ที่อาจารย์สาขาวิชาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์ใช้สื่อทัศนวัสดุแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 14 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ เทคนิคการวาดเส้น เทคนิคจิตรกรรม เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ประเภทการวาดเส้น ประเภทจิตรกรรม ประเภทประติมากรรม ศิลปวิจารณ์ และ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ ส่วนอีก 2 เนื้อหาวิชา อาจารย์ใช้ไม่แตกต่างกัน

สำหรับความต้องการสื่อทัศนวัสดุ พบว่า อาจารย์ต้องการแตกต่างกัน จำนวน 15 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ เทคนิคการวาดเส้น เทคนิคจิตรกรรม เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ประเภทการวาดเส้น ประเภทจิตรกรรม ประเภทประติมากรรม ศิลปวิจารณ์ และ เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ ส่วนเนื้อหาวิชา ปรัชญา สุนทรียศาสตร์ พบว่า อาจารย์ต้องการไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 11)

เมื่อนำเนื้อหาวิชาของสื่อทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการแตกต่างกันมาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

การใช้

มีเนื้อหาวิชาย่อยที่ใช้แตกต่างกัน 14 เนื้อหาวิชา ดังนี้

ประวัติศาสตร์ศิลปะ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.56$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.90$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.66$)

ประวัติศาสตร์การวาดเส้น พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.21$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.43$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.18$)

- ประวัติศาสตร์จิตกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.36$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.42$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.33$)
- ประวัติศาสตร์ประติมากรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.36$) และ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.56$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.15$)
- ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.28$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.36$) และ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.19$)
- เทคนิคการวาดเส้น พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.10$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.30$)
- เทคนิคจิตกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.13$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.41$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.05$)
- เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.05$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.13$)
- เทคนิคการทำภาพพิมพ์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 3.94$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.89$)
- ประเภทการวาดเส้น พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 3.95$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.10$)
- ประเภทจิตกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.19$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.27$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.16$)
- ประเภทประติมากรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.16$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.05$)
- ศิลปะวิจารณ์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตศิลป์ ($\bar{x} = 4.23$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.43$) และ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.30$)
- ความรู้ศาสตร์ในมานศิลปะ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.43$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.61$)

ประเภทประติมากรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.26$)
ต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.17$)

ศิลปะวิจารณ์ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 4.39$) ต้องการมากกว่า
อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.50$) และ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.45$)

เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.59$)
ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.87$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน
ภาคผนวก ข ตารางที่ 7-8



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 เนื้อหาวิชาจิตวิทยาที่ใช้และต้องการ

เนื้อหาวิชาจิตวิทยา	การใช้								ความต้องการ								F	
	จิตวิทยา		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		จิตวิทยา		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม			
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	F	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	F
ทฤษฎีจิตวิทยา (N = 125, 162)	4.20	0.94	3.84	1.11	3.84	0.82	3.98	0.98	2.04	4.35	0.84	3.98	0.85	3.87	0.76	4.10	0.85	4.06*
ปรัชญา ศูนทฤษฎีศาสตร์ (N = 112, 115)	3.72	1.13	3.25	1.12	3.56	0.85	3.52	1.07	2.00	3.89	1.07	3.71	0.93	3.70	0.91	3.78	0.98	0.50
ประวัติศาสตร์ศิลปะ (N = 125, 127)	4.56	0.73	3.68	1.12	3.90	0.98	4.08	1.02	11.36*	4.59	0.67	4.00	1.00	3.94	1.06	4.22	0.94	7.18*
ประวัติศาสตร์การวาดเขียน (N = 109, 112)	4.21	1.04	3.18	1.20	3.43	0.92	3.65	1.16	10.05*	4.32	0.96	3.40	1.10	3.61	1.03	3.81	1.10	9.05*
ประวัติศาสตร์จิตกรรม (N = 113, 115)	4.36	0.85	3.33	1.31	3.42	1.10	3.78	1.19	11.64*	4.46	0.77	3.63	1.04	3.50	1.14	3.95	1.05	11.72*
ประวัติศาสตร์ประติมากรรม (N = 112, 116)	4.36	0.96	3.15	1.19	3.56	0.93	3.73	1.16	14.72*	4.43	0.85	3.50	1.04	3.70	0.99	3.92	1.04	11.28*
ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ (N = 105, 118)	4.28	0.98	3.19	1.17	3.36	1.15	3.68	1.20	11.24*	4.34	0.94	3.46	1.10	3.48	1.06	3.82	1.11	9.31*
เทคนิคการวาดเขียน (N = 111, 114)	4.10	1.00	3.30	1.18	3.57	1.10	3.67	1.14	5.55*	4.12	1.10	3.41	1.30	3.63	1.19	3.74	1.23	3.75*

ตารางที่ 11 เนื้อหาวิชาจิตวิทยาที่ใช้และต้องกา (ต่อ)

เนื้อหาวิชาจิตวิทยา	การใช้								ความต้องกา								F	
	จิตวิทยา		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		จิตวิทยา		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม			
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
เทคนิคจิตกรรม (N = 109, 111)	4.13 (ม)	1.01	3.05 (ป)	1.20	3.41 (ป)	1.08	3.59 (ม)	1.19	10.30*	4.24 (ม)	0.98	3.28 (ป)	1.30	3.33 (ป)	1.11	3.68 (ม)	1.21	9.28*
เทคนิคและการออกแบบ ประติมากรรม (N = 103, 105)	4.05 (ม)	1.07	3.13 (ป)	1.14	3.50 (ป)	1.03	3.57 (ม)	1.15	6.93*	4.08 (ม)	1.02	3.41 (ป)	1.21	3.58 (ม)	1.06	3.70 (ม)	1.13	3.80*
เทคนิคการทำภาพพิมพ์ (N = 98, 99)	3.94 (ม)	1.01	2.89 (ป)	1.10	3.32 (ป)	0.99	3.42 (ป)	1.14	10.36*	4.00 (ม)	1.12	3.00 (ป)	1.19	3.57 (ม)	1.12	3.52 (ม)	1.22	7.39*
ประเภทการวาดเส้น (N = 106, 108)	3.95 (ม)	1.02	3.10 (ป)	1.12	3.54 (ม)	0.90	3.54 (ม)	1.09	6.74*	4.07 (ม)	0.96	3.15 (ป)	1.22	3.58 (ม)	1.03	3.60 (ม)	1.14	7.57*
ประเภทจิตกรรม (N = 111, 113)	4.19 (ม)	0.90	3.16 (ป)	1.10	3.27 (ป)	1.08	3.62 (ม)	1.12	12.92*	4.26 (ม)	0.92	3.25 (ป)	1.21	3.35 (ป)	1.32	3.69 (ม)	1.22	10.13*
ประเภทประติมากรรม (N = 107, 109)	4.16 (ม)	0.97	3.05 (ป)	1.15	3.56 (ม)	1.00	3.62 (ม)	1.15	11.58*	4.26 (ม)	0.98	3.17 (ป)	1.18	3.72 (ม)	1.10	3.72 (ม)	1.18	10.48*
ศิลปวิจารณ์ (N = 109, 112)	4.23 (ม)	0.99	3.30 (ป)	0.91	3.43 (ป)	1.20	3.71 (ม)	1.10	9.75*	4.39 (ม)	0.92	3.45 (ป)	1.06	3.50 (ป)	1.26	3.83 (ม)	1.15	9.92*
เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ (N = 92, 96)	3.27 (ป)	1.31	2.61 (ป)	1.08	3.43 (ป)	0.84	3.05 (ป)	1.16	4.81*	3.59 (ม)	1.23	2.87 (ป)	1.32	3.25 (ป)	0.94	3.22 (ป)	1.23	3.21*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงเนื้อหาวิชาย่อยในเนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์ที่ใช้ โดยจำแนกเป็น 16 เนื้อหาวิชาย่อย ปรากฏว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละเนื้อหา มีตั้งแต่ 89-103 คน โดยเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้ 5 อันดับแรก คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์ (103 คน) ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ การสร้างภาพประกอบ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง และการออกแบบเครื่องเรือน (101 คนเท่ากัน) ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 89 คน ใช้ คือ อัญมณี และเครื่องประดับ

เมื่อพิจารณาระดับการใช้วัสดุทัศนวัสดุในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะใช้วัสดุทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 3.73$) การออกแบบนิทรรศการ ($\bar{x} = 3.69$) และการออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 3.67$)

ในระดับปานกลางมี 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง ($\bar{x} = 3.47$) การตกแต่งภายใน ($\bar{x} = 3.42$) และเครื่องเคลือบดินเผา ($\bar{x} = 3.28$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ใช้ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้วัสดุทัศนวัสดุในระดับมาก 11 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เครื่องโลหะ ($\bar{x} = 3.90$) การออกแบบนิทรรศการ ($\bar{x} = 3.89$) และประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.70$) ในระดับปานกลาง มี 5 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การออกแบบโฆษณา และการสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 3.50$ เท่ากัน) และ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง ($\bar{x} = 3.46$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้วัสดุทัศนวัสดุในระดับมาก 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 3.92$) การออกแบบ

บรรจุกภัณฑ์ ($\bar{x} = 3.81$) และการสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 3.73$) และในระดับปานกลางมี 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง ($\bar{x} = 3.32$) การตกแต่งภายใน ($\bar{x} = 3.27$) และการออกแบบเครื่องเรือน ($\bar{x} = 3.22$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุในระดับมาก 6 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 3.96$) ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.85$) และวัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง ($\bar{x} = 3.70$) ในระดับปานกลางมี 10 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การออกแบบโฆษณา ($\bar{x} = 3.44$) การออกแบบเรขาคณิต และการออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 3.38$ เท่ากัน) (ดังรายละเอียดในตารางที่ 12)

ความต้องการ

สำหรับเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์ ที่อาจารย์ต้องการ พบว่าจำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละเนื้อหาตั้งแต่ 90-104 คน โดยเนื้อหาวิชาย่อย ที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด ต้องการ 5 อันดับแรก คือ การสร้างภาพประกอบ และวัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง (104 คน เท่ากัน) การออกแบบนิทรรศการ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ (102 คน เท่ากัน) และประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ (101 คน) ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 90 คน ต้องการ คือ อัญมณีและเครื่องประดับ

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการโสตทัศนวัสดุในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะต้องการโสตทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และ ระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 11 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.86$) การสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 3.86$) และการออกแบบบรรจุกภัณฑ์ ($\bar{x} = 3.84$)

ในระดับปานกลาง มี 5 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การออกแบบเครื่องเรือน ($\bar{x} = 3.47$) อัญมณีและเครื่องประดับ ($\bar{x} = 3.43$) และเครื่องแก้ว กระຈກສີ ($\bar{x} = 3.37$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ต้องการตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีความต้องการโสดทัศนวัสดุ ในระดับมาก 14 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เครื่องโลหะ ($\bar{x} = 4.00$) การออกแบบนิทรรศการ ($\bar{x} = 3.93$) และอัญมณีและเครื่องประดับ ($\bar{x} = 3.85$) ในระดับปานกลาง มี 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง ($\bar{x} = 3.46$) และการออกแบบเครื่องเรือน ($\bar{x} = 3.39$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีความต้องการโสดทัศนวัสดุในระดับมาก 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 4.10$) การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{x} = 4.06$) และการสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 3.90$) และในระดับปานกลาง มี 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง และการออกแบบเครื่องเรือน ($\bar{x} = 3.50$ เท่ากัน) การตกแต่งภายในและเครื่องเคลือบดินเผา ($\bar{x} = 3.40$ เท่ากัน)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีความต้องการโสดทัศนวัสดุในระดับมาก 10 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การสร้างภาพประกอบ ($\bar{x} = 4.11$) ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.92$) และการออกแบบนิทรรศการ ($\bar{x} = 3.77$) ในระดับปานกลางมี 6 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เครื่องโลหะ ($\bar{x} = 3.50$) การออกแบบเครื่องเรือน ($\bar{x} = 3.46$) และ อัญมณีและเครื่องประดับ ($\bar{x} = 3.45$)

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ เนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์ ที่อาจารย์สาขา ศิลปะใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์มีการใช้และต้องการโสดทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน 13 เนื้อหาวิชาย่อย ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 8 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ การออกแบบโฆษณา การออกแบบสิ่งพิมพ์ การออกแบบเรขศิลป์ การออกแบบนิทรรศการ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ และการสร้างภาพประกอบ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 5 เนื้อหาวิชา คือ การออกแบบเครื่องเรือน เครื่องแก้ว กระดาษ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องโลหะ และ ผ้าและสิ่งทอ

ส่วนเนื้อหาวิชาของโสททัศนวัสดุที่มีระดับการใช้และความต้องการแตกต่างกันมี 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การตกแต่งภายใน วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง และเครื่องเคลือบดินเผา โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเนื้อหาที่ย่อยที่อาจารย์สาขาศิลปะแต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการโสททัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน 13 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน มี 11 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ การออกแบบสิ่งพิมพ์ การออกแบบเรขาคณิต การออกแบบนิทรรศการ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การตกแต่งภายใน เครื่องเคลือบดินเผา เครื่องแก้ว กระดาษ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องโลหะ และ ผ้าและสิ่งทอ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน มี 2 เนื้อหาวิชา คือ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง และการออกแบบเครื่องเรือน

ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกันมี 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การออกแบบโฆษณา การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการสร้างภาพประกอบ โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการโสททัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน ทุกเนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 8 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ การออกแบบโฆษณา การออกแบบสิ่งพิมพ์ การออกแบบเรขาคณิต การออกแบบนิทรรศการ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ และการสร้างภาพประกอบ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 8 เนื้อหาวิชา คือ การตกแต่งภายใน วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง การออกแบบเครื่องเรือน เครื่องเคลือบดินเผา เครื่องแก้ว กระดาษ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องโลหะ และผ้าและสิ่งทอ

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการโสตทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน

12 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 6 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ การออกแบบสิ่งพิมพ์ การออกแบบนิทรรศการ การสร้างภาพประกอบ การตกแต่งภายใน และ วัสดุและอุปกรณ์ในการตกแต่ง

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 6 เนื้อหาวิชา คือ การออกแบบเรขาคณิต การออกแบบเครื่องเรือน เครื่องแก้วกระจก อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องโลหะ และผ้าและสิ่งทอ

ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกัน มี 4 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การออกแบบโฆษณา การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ และเครื่องเคลือบดินเผา โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเนื้อหาวิชาโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะ ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ใช้โสตทัศนวัสดุ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 เนื้อหาวิชา คือ เครื่องโลหะ ส่วนเนื้อหาวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่ปรากฏความแตกต่าง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 12)

เมื่อนำเนื้อหาวิชาเครื่องโลหะ ที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกันมาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.90$ และ 4.00) ใช้และต้องการมากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.86$ และ 2.96)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน ภาคผนวก ข. ตารางที่ 9-10

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 เนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์ที่ใช้และต้องการ

เนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์	การใช้									ความต้องการ								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ประวัติศาสตร์ศิลปะประยุกต์ (N = 101, 101)	3.70 (ม)	1.17	3.51 (ม)	1.12	3.85 (ม)	1.17	3.65 (ม)	1.14	0.80	3.85 (ม)	1.17	3.83 (ม)	1.08	3.92 (ม)	0.98	3.86 (ม)	1.07	0.06
การออกแบบโฆษณา (N = 99, 97)	3.50 (ป)	1.39	3.69 (ม)	1.04	3.44 (ป)	1.34	3.57 (ม)	1.22	0.40	3.80 (ม)	1.35	3.85 (ม)	1.00	3.60 (ม)	1.08	3.77 (ม)	1.11	0.42
การออกแบบสิ่งพิมพ์ (N = 100, 100)	3.62 (ม)	1.36	3.72 (ม)	1.14	3.52 (ม)	1.31	3.64 (ม)	1.24	0.24	3.69 (ม)	1.38	3.84 (ม)	1.16	3.60 (ม)	1.12	3.74 (ม)	1.20	0.34
การออกแบบเรขาคณิต (N = 96, 99)	3.54 (ม)	1.38	3.67 (ม)	1.08	3.38 (ป)	1.24	3.56 (ม)	1.19	0.49	3.63 (ม)	1.53	3.88 (ม)	1.07	3.42 (ป)	1.21	3.70 (ม)	1.23	1.21
การออกแบบนิทรรศการ (N = 100, 102)	3.89 (ม)	1.15	3.60 (ม)	1.01	3.65 (ม)	0.98	3.69 (ม)	1.04	0.70	3.93 (ม)	1.21	3.80 (ม)	1.04	3.77 (ม)	0.95	3.82 (ม)	1.06	0.17
การออกแบบผลิตภัณฑ์ (N = 103, 102)	3.46 (ป)	1.48	3.92 (ม)	0.87	3.38 (ป)	1.36	3.67 (ม)	1.19	2.34	3.58 (ม)	1.47	4.10 (ม)	0.91	3.54 (ม)	1.18	3.83 (ม)	1.16	2.82
การออกแบบบรรจุภัณฑ์ (N = 97, 98)	3.54 (ม)	1.44	3.81 (ม)	0.97	3.31 (ป)	1.38	3.61 (ม)	1.22	1.47	3.67 (ม)	1.43	4.06 (ม)	1.08	3.54 (ม)	1.28	3.84 (ม)	1.23	1.76
การสร้างภาพประกอบ (N = 101, 104)	3.50 (ป)	1.48	3.73 (ม)	1.01	3.96 (ม)	0.88	3.73 (ม)	1.13	1.19	3.54 (ม)	1.50	3.90 (ม)	1.18	4.11 (ม)	0.75	3.86 (ม)	1.19	1.68

ตารางที่ 12 เสนอวิชาศิลปะประยุกต์ที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

เนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์	การใช้									ความต้องการ								
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การตกแต่งภายใน (N = 100, 101)	3.58 (ม)	1.38	3.27 (ป)	1.16	3.54 (ม)	1.17	3.42 (ป)	1.22	0.70	3.71 (ม)	1.43	3.40 (ป)	1.31	3.70 (ม)	1.27	3.55 (ม)	1.32	0.67
วัสดุและอุปกรณ์ในการ ตกแต่ง (N = 101, 104)	3.46 (ป)	1.25	3.32 (ป)	1.11	3.70 (ม)	0.92	3.47 (ป)	1.10	1.12	3.46 (ป)	1.28	3.50 (ป)	1.27	3.77 (ม)	1.01	3.57 (ม)	1.20	0.59
การออกแบบเครื่องเรือน (N = 101, 101)	3.30 (ป)	1.49	3.22 (ป)	1.23	3.24 (ป)	1.30	3.25 (ป)	1.30	0.03	3.39 (ป)	1.47	3.50 (ป)	1.33	3.46 (ป)	1.26	3.47 (ป)	1.33	0.05
เครื่องเคือบดินเผา (N = 95, 94)	3.61 (ม)	1.30	3.20 (ป)	1.28	3.15 (ป)	1.38	3.28 (ป)	1.31	0.94	3.78 (ม)	1.31	3.40 (ป)	1.32	3.57 (ม)	1.12	3.53 (ม)	1.27	0.73
เครื่องแก้ว กระดาษ (N = 91, 92)	3.57 (ม)	1.43	3.02 (ป)	1.19	3.15 (ป)	1.41	3.19 (ป)	1.32	1.25	3.76 (ม)	1.37	3.20 (ป)	1.26	3.36 (ป)	1.38	3.37 (ป)	1.32	1.33
สัญญาณและเครื่องประดับ (N = 88, 90)	3.65 (ม)	1.35	3.00 (ป)	1.28	3.13 (ป)	1.30	3.18 (ป)	1.31	1.76	3.85 (ม)	1.35	3.25 (ป)	1.38	3.45 (ป)	1.10	3.43 (ป)	1.32	1.49
เครื่องโลหะ (N = 90, 92)	3.90 (ม)	1.04	2.86 (ป)	1.10	3.15 (ป)	1.26	3.19 (ป)	1.20	5.97*	4.00 (ม)	1.05	2.96 (ป)	1.38	3.50 (ป)	1.22	3.34 (ป)	1.33	5.15*
ผ้าและสิ่งทอ (N = 94, 95)	3.65 (ม)	1.27	3.02 (ป)	1.29	3.12 (ป)	1.40	3.20 (ป)	1.32	1.83	3.61 (ม)	1.41	3.13 (ป)	1.39	3.29 (ป)	1.33	3.28 (ป)	1.38	0.95

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงเนื้อหาวิชาย่อยในเนื้อหาวิชาศิลปะประยุกต์ที่ใช้ โดยจำแนกเป็น 17 เนื้อหาวิชาย่อย ปรากฏว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละเนื้อหาที่ตั้งแต่ 96-115 คน โดยเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้ 5 อันดับแรก คือ อาคารประเภทต่างๆ (115 คน) ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม (114 คน) ผลงานของสถาปนิก (113 คน) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (112 คน เท่ากัน) ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 96 คน ต้องการ คือ การบริหารโครงการ

เมื่อพิจารณาระดับการใช้ใส่ตทัศน์ในแต่ละเนื้อหาวิชาย่อย พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะใส่ตทัศน์ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.79$) ผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 3.75$) และประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.73$)

ในระดับปานกลาง มี 9 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การก่อสร้างอาคาร ($\bar{x} = 3.50$) การเขียนแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.48$) และเทคโนโลยีการก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.47$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ใช้ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีการใส่ตทัศน์ในระดับมาก 7 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.90$) ภูมิสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.75$) และโครงสร้าง ($\bar{x} = 3.72$) และในระดับปานกลาง มี 10 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ผังเมือง และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ($\bar{x} = 3.50$ เท่ากัน) และทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.48$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีการใช้สไลด์ทัศนวัสดุในระดับปานกลางทุกเนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สถาปัตยกรรมภายใน ($\bar{x} = 3.42$) ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม และผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 3.41$ เท่ากัน)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีการใช้สไลด์ทัศนวัสดุในระดับมาก 14 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.16$) อาคารประเภทต่างๆ ($\bar{x} = 4.02$) และผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 4.00$) และในระดับปานกลางมี 3 เนื้อหาวิชา ได้แก่ เคหะการ ($\bar{x} = 3.33$) การบริหารการก่อสร้าง และการบริหารโครงการ ($\bar{x} = 3.18$ เท่ากัน)

ความต้องการ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงเนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรมที่ต้องการ พบว่า แต่ละเนื้อหาวิชามีอาจารย์ตอบตั้งแต่ 99-119 คน โดยเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด ต้องการ 5 อันดับแรก คือ อาคารประเภทต่างๆ (119 คน) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (118 คน) ผลงานของสถาปนิก (117 คน) ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (116 คน เท่ากัน) ส่วนเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 99 คน ต้องการ คือ การบริหารโครงการ

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการสไลด์ทัศนวัสดุในแต่ละเนื้อหาวิชา พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะ ต้องการสไลด์ทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 13 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 3.97$) ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.92$) และประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.83$)

ในระดับปานกลาง มี 4 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ผังเมือง ($\bar{x} = 3.35$) เคหะการ ($\bar{x} = 3.23$) และการบริหารโครงการ ($\bar{x} = 3.14$)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาวิชาย่อยที่ต้องการตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับมาก และระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์มีความต้องการสไลด์ทัศนวัสดุในระดับมาก 9 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 3.86$) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

($\bar{x} = 3.82$) และทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.71$) และในระดับปานกลาง มี 8 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ เทคโนโลยีการก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.42$) ผังเมือง ($\bar{x} = 3.39$) และการเขียนแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.25$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์มีความต้องการโสทัดศนวัสดุ ในระดับมาก 1 เนื้อหาวิชา คือ ผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 3.63$) และในระดับปานกลาง มี 16 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.50$) ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.46$) และสถาปัตยกรรมภายใน ($\bar{x} = 3.43$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์มีความต้องการโสทัดศนวัสดุในระดับมาก 15 เนื้อหาวิชา โดยเนื้อหาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.32$) อาคารประเภทต่างๆ ($\bar{x} = 4.30$) และผลงานของสถาปนิก ($\bar{x} = 3.27$) และในระดับปานกลาง มี 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การบริหารการก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.45$) และการบริหารโครงการ ($\bar{x} = 3.36$)

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาย่อยในกลุ่มเนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรมที่อาจารย์สาขา ศิลปะใช้และความต้องการ พบว่า อาจารย์มีการใช้และความต้องการโสทัดศนวัสดุในระดับเดียวกัน 12 เนื้อหาวิชา คือ

ในระดับมากเหมือนกัน 8 เนื้อหาวิชา คือ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ผลงานของสถาปนิก อาคารประเภทต่างๆ วัสดุและการก่อสร้าง ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ในระดับปานกลางเหมือนกัน 4 เนื้อหาวิชา คือ การบริหารการก่อสร้าง การบริหารโครงการ เศรษฐการ และผังเมือง

ส่วนเนื้อหาวิชาของโสทัดศนวัสดุที่มีระดับการใช้และความต้องการแตกต่างกัน มี 5 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การเขียนแบบสถาปัตยกรรม การก่อสร้างอาคาร โครงสร้าง เทคโนโลยีการก่อสร้าง และ สถาปัตยกรรมทางศาสนา โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาย่อยที่อาจารย์สาขาศิลปะแต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้ และความ ต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการใส่ทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน 15 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 7 เนื้อหาวิชา คือ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ผลงานของสถาปนิก อาคารประเภทต่าง ๆ โครงสร้าง ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน และสถาปัตยกรรมทางศาสนา
ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 8 เนื้อหาวิชา คือ การเขียนแบบสถาปัตยกรรม การก่อสร้างอาคาร วัสดุและการก่อสร้าง เทคโนโลยีการก่อสร้าง การบริหารการก่อสร้าง การบริหารโครงการ เคหะการ และผังเมือง

ส่วนเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกันมี 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมทางศาสนา โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการใส่ทัศนวัสดุในระดับปานกลางเหมือนกัน 16 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม อาคารประเภทต่างๆ การเขียนแบบสถาปัตยกรรม การก่อสร้างอาคาร วัสดุและการก่อสร้าง โครงสร้าง เทคโนโลยีการก่อสร้าง การบริหารการก่อสร้าง การบริหารโครงการ ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน เคหะการ ผังเมือง สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสถาปัตยกรรมทางศาสนา

ส่วนเนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรมที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกันมี 1 เนื้อหาวิชา คือ ผลงานของสถาปนิก โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการใส่ทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน 16 เนื้อหาวิชา ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 14 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ผลงานของสถาปนิก อาคารประเภทต่างๆ การเขียนแบบสถาปัตยกรรม การก่อสร้างอาคาร วัสดุและการก่อสร้าง โครงสร้าง เทคโนโลยีการก่อสร้าง ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน ผังเมือง สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสถาปัตยกรรมทางศาสนา

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 เนื้อหาวิชา ได้แก่ การบริหารการก่อสร้าง และ การบริหารโครงการ

ส่วนเนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม ที่อาจารย์ใช้และต้องการ แตกต่างกันมี 1 เนื้อหาวิชา คือ เคหะการ โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเนื้อหาวิชาโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะ ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ใช้โสตทัศนวัสดุแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 8 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม ผลงานของ สถาปนิก อาคารประเภทต่างๆ การเขียนแบบสถาปัตยกรรม การก่อสร้างอาคาร วัสดุและการก่อสร้าง โครงสร้าง และเทคโนโลยีการก่อสร้าง และต้องการโสตทัศนวัสดุแตกต่างกัน จำนวน 13 เนื้อหาวิชา ได้แก่ ทฤษฎี การออกแบบสถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ผลงานของสถาปนิก อาคารประเภทต่างๆ การเขียนแบบสถาปัตยกรรม การก่อสร้างอาคาร วัสดุและการก่อสร้าง โครงสร้าง เทคโนโลยีการก่อสร้าง การบริหารการก่อสร้าง ภูมิสถาปัตยกรรม เคหะการ และผังเมือง สำหรับเนื้อหาวิชาอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่ ปรากฏความแตกต่าง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 13)

เมื่อนำเนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการแตกต่างกันมาทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

การใช้

มีเนื้อหาวิชาย่อยที่ใช้แตกต่างกัน 8 เนื้อหาวิชา ดังนี้

ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.16$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.48$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.41$)

ผลงานของสถาปนิก พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.00$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.41$)

อาคารประเภทต่างๆ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.02$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.13$)

การเขียนแบบสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.76$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.17$)

การก่อสร้างอาคาร พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.91$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.09$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.05$)

วัสดุและการก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.96$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.21$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.08$)

โครงสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.81$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.72$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.84$)

เทคโนโลยีการก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.80$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.94$)

ความต้องการ

มีเนื้อหาวิชาย่อยที่ต้องการ แตกต่างกัน 13 เนื้อหาวิชา ดังนี้

ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.32$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.46$)

ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.12$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.50$)

ผลงานของสถาปนิก พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.27$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.63$)

อาคารประเภทต่างๆ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.30$) และ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.57$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.31$)

การเขียนแบบสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.92$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.25$)

การก่อสร้างอาคาร พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.02$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.17$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.05$)

วัสดุและการก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.04$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.18$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.11$)

โครงสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.92$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.05$)

เทคโนโลยีการก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.04$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.06$)

การบริหารการก่อสร้าง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.45$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.68$)

ภูมิสถาปัตยกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.00$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($x = 3.24$)

เกษตรกรรม พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.57$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.83$)

ผังเมือง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.79$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.69$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน ภาคผนวก ข. ตารางที่ 11-12



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรมที่ใช้นะต้องการ

เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม	การใช้									ความต้องการ								
	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ทฤษฎีการออกแบบสถาปัตยกรรม (N = 114, 116)	3.48 (ป)	1.21	3.41 (ป)	1.21	4.16 (ม)	0.73	3.79 (ม)	1.06	7.57*	3.71 (ม)	1.10	3.46 (ป)	1.23	4.32 (ม)	0.77	3.92 (ม)	1.07	8.96*
ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (N = 112, 118)	3.90 (ม)	1.18	3.38 (ป)	1.27	3.94 (ม)	1.01	3.73 (ม)	1.16	3.05	3.82 (ม)	1.14	3.50 (ป)	1.23	4.12 (ม)	1.00	3.83 (ม)	1.14	3.62*
ผลงานของสถาปนิก (N = 113, 117)	3.71 (ม)	1.27	3.41 (ป)	1.24	4.00 (ม)	0.98	3.75 (ม)	1.15	3.10*	3.86 (ม)	1.06	3.63 (ม)	1.09	4.27 (ม)	0.89	3.97 (ม)	1.03	5.01*
อาคารประเภทต่าง ๆ (N = 115, 119)	3.52 (ม)	1.24	3.13 (ป)	1.23	4.02 (ม)	0.98	3.63 (ม)	1.18	7.09*	3.57 (ม)	1.16	3.31 (ป)	1.26	4.30 (ม)	0.84	3.81 (ม)	1.15	10.85*
การเขียนแบบสถาปัตยกรรม (N = 111, 113)	3.25 (ป)	1.41	3.17 (ป)	1.34	3.76 (ม)	0.88	3.48 (ป)	1.17	3.41*	3.25 (ป)	1.29	3.36 (ป)	1.40	3.92 (ม)	0.83	3.62 (ม)	1.18	4.24*
การก่อสร้างอาคาร (N = 105, 108)	3.05 (ป)	1.39	3.09 (ป)	1.30	3.91 (ม)	0.99	3.50 (ป)	1.23	8.57*	3.05 (ป)	1.36	3.17 (ป)	1.38	4.02 (ม)	0.89	3.56 (ม)	1.23	8.06*
วัสดุและการก่อสร้าง (N = 110, 114)	3.21 (ป)	1.18	3.08 (ป)	1.25	3.96 (ม)	0.90	3.55 (ม)	1.15	8.40*	3.11 (ป)	1.15	3.18 (ป)	1.36	4.04 (ม)	0.88	3.58 (ม)	1.19	9.00*
โครงสร้าง (N = 107, 109)	3.72 (ม)	1.07	2.84 (ป)	1.32	3.81 (ม)	0.93	3.46 (ป)	1.18	8.96*	3.61 (ม)	1.09	3.05 (ป)	1.30	3.92 (ม)	0.95	3.56 (ม)	1.17	6.94*
เทคโนโลยีการก่อสร้าง (N = 105, 108)	3.42 (ป)	1.17	2.94 (ป)	1.41	3.80 (ม)	1.11	3.47 (ป)	1.26	5.01*	3.42 (ป)	1.17	3.06 (ป)	1.45	4.04 (ม)	0.92	3.61 (ม)	1.24	7.90*

ตารางที่ 13 เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรมที่ใช้และต้องการ (ต่อ)

เนื้อหาวิชาสถาปัตยกรรม	การใช้									ความต้องการ								F
	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจิตรศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การบริหารการก่อสร้าง (N = 97, 102)	2.88 (ป)	1.11	2.67 (ป)	1.24	3.18 (ป)	1.06	2.97 (ป)	1.14	2.00	2.88 (ป)	1.22	2.68 (ป)	1.32	3.45 (ป)	1.17	3.10 (ป)	1.27	4.36*
การบริหารโครงการ (N = 96, 99)	2.82 (ป)	0.88	2.73 (ป)	1.23	3.18 (ป)	0.99	2.98 (ป)	1.07	1.92	2.94 (ป)	1.03	2.91 (ป)	1.30	3.36 (ป)	1.08	3.14 (ป)	1.16	1.83
ภูมิสถาปัตยกรรม (N = 103, 107)	3.75 (ม)	1.25	3.27 (ป)	1.34	3.92 (ม)	1.11	3.70 (ม)	1.23	2.87	3.70 (ม)	1.22	3.24 (ป)	1.26	4.00 (ม)	1.04	3.70 (ม)	1.18	4.62*
สถาปัตยกรรมภายใน (N = 109, 110)	3.63 (ม)	1.30	3.42 (ป)	1.39	3.58 (ม)	1.21	3.53 (ม)	1.28	0.23	3.63 (ม)	1.26	3.43 (ป)	1.28	3.69 (ม)	1.12	3.58 (ม)	1.20	0.55
เคหะการ (N = 96, 100)	2.94 (ป)	1.34	2.77 (ป)	1.38	3.33 (ป)	1.26	3.08 (ป)	1.33	1.80	3.06 (ป)	1.24	2.83 (ป)	1.42	3.57 (ม)	1.20	3.23 (ป)	1.35	3.41*
ผังเมือง (N = 99, 106)	3.50 (ป)	1.10	2.90 (ป)	1.35	3.56 (ม)	1.26	3.35 (ป)	1.28	2.72	3.39 (ป)	1.42	2.69 (ป)	1.39	3.79 (ม)	1.21	3.35 (ป)	1.39	7.44*
สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (N = 112, 116)	3.50 (ป)	1.34	3.32 (ป)	1.23	3.85 (ม)	1.06	3.60 (ม)	1.19	2.33	3.64 (ม)	1.43	3.31 (ป)	1.30	3.88 (ม)	1.04	3.63 (ม)	1.23	2.59
สถาปัตยกรรมทางศาสนา (N = 110, 115)	3.65 (ม)	1.40	3.26 (ป)	1.29	3.52 (ม)	1.27	3.46 (ป)	1.30	0.74	3.65 (ม)	1.43	3.34 (ป)	1.28	3.73 (ม)	1.23	3.57 (ม)	1.29	1.06

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.3 แหล่งโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการ

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงแหล่งโสตทัศนวัสดุที่ใช้ โดยจำแนกออกเป็น 3 แหล่งใหญ่ คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย และแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว พบว่า แต่ละแหล่ง มีอาจารย์ตอบตั้งแต่ 107-174 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์จำนวนมากที่สุดใช้ 174 คน คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 107 คน ใช้ คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาระดับของแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้ พบว่า อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.54$)

ในระดับปานกลาง มี 2 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.47$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 2.68$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุที่ใช้ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.46$) แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.42$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 2.82$) ตามลำดับ

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุในระดับมาก 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.53$) และในระดับปานกลาง 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.37$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 2.52$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุในระดับมาก 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.64$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.58$) และในระดับปานกลาง มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 2.74$)

ความต้องการ

สำหรับแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะต้องการ พบว่า แต่ละแหล่ง มีอาจารย์ตอบตั้งแต่ 122-178 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์ต้องการ จำนวนมากที่สุด 178 คน คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 122 คน ต้องการ คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาระดับแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะต้องการ พบว่า อาจารย์ต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.84$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.69$)

ในระดับปานกลาง มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.14$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุที่ต้องการตาม แต่ละกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง โดยอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับมากเหมือนกัน 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.89, 3.84$ และ 3.79) และแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.57, 3.72$ และ 3.77) และในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.15, 3.16$ และ 3.11)

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกัน 2 แหล่ง คือ

ในระดับมาก เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุที่มีระดับการใช้และต้องการแตกต่างกัน มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะแต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่ใช้และ
ต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน
1 แหล่ง ในระดับปานกลาง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย

ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุ ที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน มี 2 แหล่ง
ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย และแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว โดยอาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง
แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับ
เดียวกัน 2 แหล่ง ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย

ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน มี 1 แหล่ง คือ
แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน
3 แหล่ง ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 2 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย และ
แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์สาขาศิลปะ
ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุ
ทั้ง 3 แหล่งไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 แหล่งสารสนเทศที่ผู้ใช้และต้องการ

แหล่งสารสนเทศที่ผู้ใช้	การใช้								ความต้องการ								F	
	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม			
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	F	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}		SD
แหล่งสารสนเทศภายในมหาวิทยาลัย (N = 174, 178)	3.46 (ป)	0.84	3.37 (ป)	0.91	3.58 (ม)	0.69	3.47 (ป)	0.82	0.96	3.89 (ม)	0.66	3.84 (ม)	0.76	3.79 (ม)	0.53	3.84 (ม)	0.66	0.31
แหล่งสารสนเทศภายนอกมหาวิทยาลัย (N = 107, 122)	2.82 (ป)	0.92	2.52 (ป)	1.04	2.74 (ป)	1.07	2.68 (ป)	1.02	0.80	3.15 (ป)	0.98	3.16 (ป)	1.05	3.11 (ป)	1.00	3.14 (ป)	1.00	0.04
แหล่งสารสนเทศส่วนตัว (N = 168, 169)	3.42 (ป)	0.83	3.53 (ม)	0.87	3.64 (ม)	0.79	3.54 (ม)	0.83	0.90	3.57 (ม)	0.84	3.72 (ม)	0.75	3.77 (ม)	0.84	3.69 (ม)	0.81	0.88

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำแหล่งโสตทัศนวัสดุทั้ง 3 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย แหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัยและแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวมาจำแนกรายละเอียดของแต่ละแหล่ง ผลปรากฏ ดังนี้

1. แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่ใช้ ซึ่งจำแนกเป็น 5 แหล่งย่อย ปรากฏว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละแหล่งมีตั้งแต่ 122-153 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ที่อาจารย์ใช้จำนวนมากที่สุด 153 คน คือ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 122 คน ใช้ คือ หน่วยโสตทัศนศึกษากลาง

เมื่อพิจารณาระดับของแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 3 แหล่ง ได้แก่ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ($\bar{x} = 3.76$) ห้องสมุดคณะ ($\bar{x} = 3.67$) และภาควิชาที่สังกัด ($\bar{x} = 3.64$)

ในระดับปานกลาง มี 2 แหล่ง ได้แก่ หอสมุดกลาง ($\bar{x} = 3.21$) และหน่วยโสตทัศนศึกษากลางของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 2.75$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่ใช้ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยในระดับมาก 2 แหล่ง คือ ห้องสมุดคณะ ($\bar{x} = 3.75$) และหน่วยงานโสตทัศนศึกษาของคณะ ($\bar{x} = 3.66$) และในระดับปานกลางมี 3 แหล่ง โดยแหล่งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาควิชาที่สังกัด ($\bar{x} = 3.45$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยในระดับมาก 1 แหล่ง คือ ภาควิชาที่สังกัด ($\bar{x} = 3.63$) และในระดับปานกลาง มี 4 แหล่ง โดยแหล่งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หอสมุดกลาง ($\bar{x} = 3.38$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยในระดับมาก 3 แหล่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ($\bar{x} = 4.34$) ห้องสมุดคณะ ($\bar{x} = 3.93$) และภาควิชาที่สังกัด ($\bar{x} = 3.83$) และในระดับปานกลางมี 2 แหล่ง โดยแหล่งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หอสมุดกลาง ($\bar{x} = 2.92$)

ความต้องการ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ ถึงแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่ต้องการ พบว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบแต่ละแหล่งมีจำนวนตั้งแต่ 155-172 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 172 คน ต้องการ คือ ห้องสมุดคณะ ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 155 คน ต้องการ คือ หน่วยโสตทัศนศึกษากลางของมหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะต้องการ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 4 แหล่ง ได้แก่ ห้องสมุดคณะ ($\bar{x} = 4.16$) หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ($\bar{x} = 4.08$) ภาควิชาที่สังกัด ($\bar{x} = 4.06$) และหอสมุดกลาง ($\bar{x} = 3.56$)

ในระดับปานกลาง มี 1 แหล่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษากลางของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.21$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่ต้องการตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง โดยอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปประยุกต์และอาจารย์สาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุในระดับมากเหมือนกัน 3 แหล่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ($\bar{x} = 4.06, 3.75$ และ 4.39) ห้องสมุดคณะ ($\bar{x} = 4.19, 4.07$ และ 4.22) และภาควิชาที่สังกัด ($\bar{x} = 3.82, 4.18$ และ 4.15) และในระดับปานกลางเหมือนกัน 1 แหล่ง คือ หน่วยงานโสตทัศนศึกษากลางของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.35, 3.31$ และ 2.98)

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกัน 4 แหล่ง ได้แก่ ในระดับมาก เหมือนกัน 3 แหล่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ห้องสมุดคณะ และภาควิชาที่สังกัด

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แห่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษากลางของมหาวิทยาลัย

ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน มี 1 แห่ง คือ หอสมุดกลาง โดยอาจารย์ใช้ระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะแต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ในระดับเดียวกัน 3 แห่ง ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 2 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะ และหน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แห่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษากลางของมหาวิทยาลัย

ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ใช้และความต้องการแตกต่างกันมี 2 แห่ง คือ หอสมุดกลาง และภาควิชาที่สังกัด โดยอาจารย์ใช้ในระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการโสตทัศนวัสดุในมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกัน 2 แห่ง ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 1 แห่ง คือ ภาควิชาที่สังกัด

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 แห่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ

ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุที่มีระดับการใช้และความต้องการใช้แตกต่างกัน มี 3 แห่ง คือ ห้องสมุดคณะ หอสมุดกลาง และหน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ โดยอาจารย์มีการใช้ระดับปานกลาง แต่มีความต้องการในระดับมาก

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุในมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกัน 5 แห่ง ได้แก่

ในระดับมาก เหมือนกัน 3 แห่ง คือ หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ ห้องสมุดคณะ และภาควิชาที่สังกัด

ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 แห่ง คือ หอสมุดกลาง และหน่วยโสตทัศนศึกษากลาง
ของมหาวิทยาลัย

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่
อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุ
ภายในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ หน่วยโสตทัศนศึกษาของ
คณะ และห้องสมุดคณะ และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุแตกต่างกัน จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ หอสมุดกลาง และ
หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ (ดังรายละเอียดในตารางที่ 15)

เมื่อนำแหล่งโสตทัศนวัสดุที่ใช้และต้องการแตกต่างกันมาทดสอบความแตกต่างระหว่าง
ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 ดังนี้

การใช้

มีแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่ใช้แตกต่างกัน 2 แห่ง ดังนี้

หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 4.34$)
และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.66$) ใช้มากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.17$)
ห้องสมุดคณะ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.93$) ใช้มากกว่า
อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.31$)

ความต้องการ

มีแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยที่ต้องการแตกต่างกัน 2 แห่ง ดังนี้

หอสมุดกลาง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.89$) และอาจารย์
กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.72$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.10$)
หน่วยโสตทัศนศึกษาของคณะ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม
($\bar{x} = 4.39$) ต้องการมากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 3.75$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏใน
ภาคผนวก ข ตารางที่ 13-14

ตารางที่ 15 แหล่งสารสนเทศสุขภาพในมหาวิทยาลัยที่ใช้และต้องการ

แหล่งสารสนเทศสุขภาพในมหาวิทยาลัย	การใช้									ความต้องการ								F
	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		
	N = 64		N = 63		N = 61		N = 178			N = 64		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
หอสมุดกลาง (N = 149, 169)	3.35 (ป)	1.00	3.38 (ป)	1.35	2.92 (ป)	1.06	3.21 (ป)	1.66	2.53	3.89 (ม)	0.91	3.72 (ม)	1.06	3.10 (ป)	1.07	3.56 (ม)	1.07	9.30*
หน่วยสารสนเทศศึกษา ของมหาวิทยาลัย (N = 122, 155)	3.09 (ป)	1.07	2.61 (ป)	1.47	2.60 (ป)	1.18	2.75 (ป)	1.27	1.78	3.35 (ป)	1.14	3.31 (ป)	1.10	2.98 (ป)	1.12	3.21 (ป)	1.13	1.68
หน่วยสารสนเทศศึกษาของคณะ (N = 153, 166)	3.66 (ม)	1.17	3.17 (ป)	1.28	4.34 (ม)	0.87	3.76 (ม)	1.20	15.47*	4.06 (ม)	0.96	3.75 (ม)	1.14	4.39 (ม)	0.86	4.08 (ม)	1.02	5.95*
ห้องสมุดคณะ (N = 151, 172)	3.75 (ม)	0.99	3.31 (ป)	1.44	3.93 (ม)	0.97	3.67 (ม)	1.18	3.94*	4.19 (ม)	0.86	4.07 (ม)	1.06	4.22 (ม)	0.80	4.16 (ม)	0.91	0.44
ภาควิชาที่สังกัด (N = 134, 165)	3.45 (ป)	1.28	3.63 (ม)	1.31	3.83 (ม)	1.08	3.64 (ม)	1.23	0.99	3.82 (ม)	1.12	4.18 (ม)	1.15	4.15 (ม)	1.00	4.06 (ม)	1.10	1.75

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่ใช้ โดยจำแนกออกเป็น 5 แหล่งย่อย พบว่า ผู้ตอบในแต่ละแหล่งมีตั้งแต่ 36-74 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 74 คน ใช้ คือ หน่วยงานราชการ ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 36 คน ใช้ คือ องค์การระหว่างประเทศ

เมื่อพิจารณาระดับแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้ พบว่า อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยในระดับเดียวทุกแหล่ง คือ ระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ คือ องค์การต่างประเทศ ($\bar{x} = 2.95$) สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ($\bar{x} = 2.84$) หน่วยงานเอกชน ($\bar{x} = 2.78$) หน่วยงานราชการ ($\bar{x} = 2.72$) และองค์การระหว่างประเทศ ($\bar{x} = 2.69$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่ใช้ตามแต่ละกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับปานกลาง และระดับน้อย ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง 4 แหล่ง โดยแหล่งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หน่วยงานเอกชน ($\bar{x} = 3.13$) และในระดับน้อย 1 แหล่ง คือ องค์การระหว่างประเทศ ($\bar{x} = 2.20$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง 2 แหล่ง ได้แก่ องค์การต่างประเทศ ($\bar{x} = 2.72$) และองค์การระหว่างประเทศ ($\bar{x} = 2.57$) และในระดับน้อย 3 แหล่ง

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้แหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลางทุกแหล่ง โดยแหล่งที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.30$)

ผู้ตอบในแต่ละแหล่งมีตั้งแต่ 60-96 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์จำนวนมากที่สุด 96 คน ต้องการ คือ หน่วยราชการ ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์จำนวนน้อยที่สุด 60 คน ต้องการ คือ องค์การระหว่างประเทศ

เมื่อพิจารณาระดับแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะ ต้องการ พบว่า อาจารย์มีความต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับเดียวกันทุกแหล่ง คือ ระดับปานกลาง ได้แก่ องค์การต่างประเทศ ($\bar{x} = 3.27$) หน่วยราชการ ($\bar{x} = 3.18$) สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ($\bar{x} = 3.15$) หน่วยเอกชน ($\bar{x} = 3.12$) และองค์การระหว่างประเทศ ($\bar{x} = 3.10$)

สำหรับความต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยของอาจารย์สาขาศิลปะ แต่ละกลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีความต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุในระดับปานกลางเช่นเดียวกันทุกแหล่ง

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะ ใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลางทุกแหล่ง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะ แต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า

กลุ่มสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง 4 แหล่ง ได้แก่ หน่วยราชการ สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน หน่วยเอกชน และองค์การต่างประเทศ

ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน มี 1 แหล่ง คือ องค์การระหว่างประเทศ โดยอาจารย์ใช้ในระดับน้อย แต่มีความต้องการในระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งวัสดุทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยในระดับเดียวกัน คือ ในระดับปานกลาง 2 แหล่ง ได้แก่ องค์การต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ

ส่วนแหล่งวัสดุทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ใช้และต้องการแตกต่างกัน มี 3 แหล่ง ได้แก่ หน่วยราชการ สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานเอกชน โดยอาจารย์มีการใช้ในระดับน้อย แต่มีความต้องการในระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งวัสดุทัศนวัสดุในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง ทุกแหล่ง

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแหล่งวัสดุทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัยที่อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาวิชาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้แหล่งวัสดุทัศนวัสดุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 แหล่ง คือ หน่วยงานเอกชน ส่วนแหล่งอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ไม่ปรากฏความแตกต่าง (ดังรายละเอียดในตารางที่ 16)

เมื่อนำแหล่งวัสดุทัศนวัสดุที่อาจารย์ใช้แตกต่างกัน 1 แหล่ง คือหน่วยงานเอกชน มาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.13$) และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($x = 2.92$) ใช้มากกว่าอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ($\bar{x} = 2.32$)

สำหรับรายละเอียดของตารางทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตารางที่ 15

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แหล่งสารสนเทศด้านสุขภาพนอกมหาวิทยาลัยที่ใช้และต้องการ

แหล่งสารสนเทศด้านสุขภาพนอกมหาวิทยาลัย	การใช้									ความต้องการ								
	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
หน่วยราชการ (N = 74, 96)	3.00 (ป)	1.08	2.50 (ว)	1.14	2.73 (ป)	1.28	2.72 (ป)	1.19	0.95	3.08 (ป)	1.18	3.29 (ป)	1.25	3.14 (ป)	1.18	3.18 (ป)	1.20	0.24
สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน (N = 69, 84)	3.05 (ป)	1.07	2.36 (ว)	1.05	3.08 (ป)	1.23	2.84 (ป)	1.16	2.89	3.33 (ป)	1.24	2.86 (ป)	1.11	3.28 (ป)	1.14	3.15 (ป)	1.17	1.39
หน่วยงานเอกชน (N = 57, 77)	3.13 (ป)	0.92	2.32 (ว)	1.06	2.92 (ป)	0.97	2.78 (ป)	1.03	3.29*	3.05 (ป)	1.27	3.07 (ป)	1.11	3.19 (ป)	1.08	3.12 (ป)	1.12	0.12
องค์การต่างประเทศ (N = 55, 79)	2.76 (ป)	0.97	2.72 (ป)	1.27	3.30 (ป)	1.13	2.95 (ป)	1.15	1.54	3.35 (ป)	1.30	3.07 (ป)	1.15	3.39 (ป)	1.13	3.27 (ป)	1.18	0.59
องค์การระหว่างประเทศ (N = 38, 60)	2.20 (ว)	1.14	2.57 (ป)	1.40	3.00 (ป)	1.33	2.69 (ป)	1.31	1.29	3.21 (ป)	1.31	3.05 (ป)	1.27	3.07 (ป)	1.21	3.10 (ป)	1.23	0.08

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 ซึ่งเป็นแหล่งสารสนเทศวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ขอให้อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุชื่อแหล่งที่ใช้ ซึ่งแยกเป็นหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน หน่วยงานเอกชน องค์การต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ ผลปรากฏ ดังนี้

หน่วยราชการ (มีอาจารย์ตอบ 49 คน) ได้แก่

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ	(9 คน)
หอสมุดแห่งชาติ	(8 คน)
กรมศิลปากร	(6 คน)
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ	(4 คน)
กรุงเทพมหานคร	(3 คน)
กรมแผนที่ทหาร	(3 คน)
กรมผังเมือง	(3 คน)
หอศิลป์	(3 คน)
ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย	(2 คน)
กรมที่ดิน	(1 คน)
กรมประชาสัมพันธ์	(1 คน)
กรมป่าไม้	(1 คน)
กรมวิชาการ	(1 คน)
กรมวิทยาศาสตร์บริการ	(1 คน)
กรมส่งเสริมพลังงานแห่งชาติ	(1 คน)
กรมอุตุนิยมวิทยา	(1 คน)
เทศบาลนคร จังหวัดขอนแก่น	(1 คน)

สถาบันการศึกษา (มีอาจารย์ตอบ 63 คน) ได้แก่

ภาครัฐ (57 คน)	
มหาวิทยาลัยศิลปากร	(18 คน)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	(14 คน)
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	(7 คน)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	(5 คน)

ภาครัฐ (ต่อ)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขต

เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	(5 คน)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	(2 คน)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	(1 คน)
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	(1 คน)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	(1 คน)
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	(1 คน)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ชนบุรี	(1 คน)

ภาคเอกชน (6 คน)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	(3 คน)
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	(1 คน)
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(1 คน)
มหาวิทยาลัยรังสิต	(1 คน)

หน่วยงานเอกชน (มีอาจารย์ตอบ 39 คน) ได้แก่

ธนาคารกรุงเทพ	(17 คน)
ธนาคารกสิกรไทย	(6 คน)
ธนาคารไทยพาณิชย์	(4 คน)
บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด	(2 คน)
บริษัท กันตนา	(1 คน)
บริษัท จิมทอมป์สัน	(1 คน)
บริษัท เทคโนโลยีสตรี	(1 คน)
บริษัท ไทยอาซาฮี	(1 คน)
บริษัท สหวิริยา	(1 คน)
ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์	(1 คน)
มูลนิธิสวนหลวง ร.9	(1 คน)
สยามสตูดิโอ	(1 คน)

หน่วยงานเอกชน (ต่อ)

ห้องสมุด เทเลคอม เอเชีย	(1 คน)
ห้องสมุดธนาคารชาติแบงก์	(1 คน)

องค์การต่างประเทศ (มีอาจารย์ตอบ 35 คน) ได้แก่

บริติชเคาน์ซิล	(9 คน)
ศูนย์วัฒนธรรมฝรั่งเศส	(6 คน)
ศูนย์วัฒนธรรมเยอรมัน	(5 คน)
มูลนิธิญี่ปุ่น	(4 คน)
สถาบันสอนภาษาเอยูเอ	(4 คน)
สำนักข่าวญี่ปุ่น	(3 คน)
สถานทูตออสเตรเลีย	(2 คน)
ศูนย์ข้อมูลสำนักข่าวสารอเมริกัน	(1 คน)
สถานทูตแคนาดา	(1 คน)

องค์การระหว่างประเทศ (มีอาจารย์ตอบ 11 คน) ได้แก่

ASEAN	(3 คน)
SPAFA	(3 คน)
ESCAP	(2 คน)
JICA	(2 คน)
UNESCO	(1 คน)

3. แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว

การใช้

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่ใช้ ซึ่งจำแนกเป็น 3 แหล่งย่อย ปรากฏว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละแหล่งมีตั้งแต่ 117-168 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ที่อาจารย์ใช้จำนวนมากที่สุด 168 คน คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ที่อาจารย์ใช้น้อยที่สุด 117 คน ใช้ คือ โสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

เมื่อพิจารณาระดับของแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 1 แหล่ง คือ โสตทัศนวัสดุของตนเอง ($\bar{x} = 4.29$)

ในระดับปานกลาง มี 2 แหล่ง คือ โสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{x} = 2.93$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 2.77$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่ใช้ตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง โดยอาจารย์ทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ใช้โสตทัศนวัสดุส่วนตัวในระดับมากเหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง ($\bar{x} = 4.20, 4.38$ และ 4.29) และในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 2.58, 2.81$ และ 2.92) และแหล่งโสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ($\bar{x} = 2.79, 2.98$ และ 3.00)

ความต้องการ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ ถึงแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่ต้องการ พบว่า จำนวนอาจารย์ผู้ตอบในแต่ละแหล่ง มีตั้งแต่ 129-169 คน โดยแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์ต้องการจำนวนมากที่สุด 169 คน คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง ส่วนแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์ใช้น้อยที่สุด 129 คน ต้องการ คือ โสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน

เมื่อพิจารณาระดับของแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์สาขาศิลปะต้องการ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง ($\bar{x} = 4.34$)
 ในระดับปานกลาง มี 2 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{x} = 3.40$)
 และแหล่งโสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.00$)

เมื่อพิจารณาแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่ต้องการตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง โดยอาจารย์ทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาจิตกรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ในระดับมาก เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง ($\bar{x} = 4.27, 4.47$ และ 4.29) และในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 2.73, 3.10$ และ 3.15) และ แหล่งโสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ($\bar{x} = 3.22, 3.49$ และ 3.45)

เปรียบเทียบการใช้และความต้องการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์สาขาศิลปะใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ในระดับเดียวกัน 3 แหล่ง ได้แก่
 ในระดับมาก เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง
 ในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน
 และแหล่งโสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาใช้ และต้องการ พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาจิตกรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ใช้และต้องการแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวในระดับมากเหมือนกัน 1 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุของตนเอง และในระดับปานกลางเหมือนกัน 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุของเพื่อนร่วมงาน และแหล่งโสตทัศนวัสดุของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวที่อาจารย์สาขาศิลปะ ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ พบว่า อาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาใช้และต้องการ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัวไม่แตกต่างกัน (ตั้งรายละเอียดในตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 แหล่งสารสนเทศส่วนบุคคลที่ใช้และต้องการ

แหล่งสารสนเทศส่วนบุคคล	การใช้								ความต้องการ								F	
	วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม		วิจารณ์ศิลป์		ศิลปะประยุกต์		สถาปัตยกรรม		รวม			
	N = 54		N = 63		N = 61		N = 178		N = 54		N = 63		N = 61		N = 178			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	F	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}		SD
สารสนเทศของพนักงาน (N = 168, 169)	4.20 (ม)	0.87	4.38 (ม)	0.72	4.29 (ม)	0.74	4.29 (ม)	0.78	0.75	4.27 (ม)	0.84	4.47 (ม)	0.71	4.29 (ม)	0.79	4.34 (ม)	0.78	1.10
สารสนเทศของเพื่อนร่วมงาน (N = 125, 129)	2.58 (ป)	1.11	2.81 (ป)	1.20	2.92 (ป)	1.14	2.77 (ป)	1.15	0.92	2.73 (ป)	1.04	3.10 (ป)	1.11	3.15 (ป)	1.33	3.00 (ป)	1.17	1.65
สารสนเทศของผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะสาขา (N = 117, 130)	2.79 (ป)	0.95	2.98 (ป)	1.30	3.00 (ป)	1.10	2.93 (ป)	1.14	0.35	3.22 (ป)	1.11	3.49 (ป)	1.22	3.45 (ป)	1.11	3.40 (ป)	1.15	0.67

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงบริการโสตทัศนวัสดุ

3.1 ปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุ โดยจำแนกปัญหาออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ ปัญหาด้านรูปแบบ ปัญหาด้านเนื้อหา ปัญหาด้านแหล่ง และปัญหาอื่นๆ ผลปรากฏว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ระบุว่ามีปัญหาในแต่ละกลุ่ม มีจำนวนตั้งแต่ 156-174 คน โดยปัญหาในกลุ่มปัญหาอื่นๆ มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 174 คน และปัญหาในกลุ่มเนื้อหา มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 156 คน

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า อาจารย์ประสบปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุ 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ปัญหาในระดับมาก มี 2 กลุ่มปัญหา ได้แก่ ปัญหาอื่นๆ ($\bar{x} = 3.66$) และปัญหาด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.51$)

ปัญหาในระดับปานกลาง มี 2 กลุ่มปัญหา ได้แก่ ปัญหาด้านรูปแบบโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.38$) และปัญหาด้านเนื้อหาโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.05$)

เมื่อพิจารณาปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชา*จิตรศิลป์* อาจารย์ประสบปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุในระดับมาก 1 กลุ่มปัญหา คือ ปัญหาอื่นๆ ($\bar{x} = 3.65$) และในระดับปานกลาง 3 กลุ่มปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.48$)

กลุ่มสาขาวิชา*ศิลปะประยุกต์* อาจารย์ประสบปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุในระดับมาก 1 กลุ่มปัญหา คือ ปัญหาอื่นๆ ($\bar{x} = 3.67$) และในระดับปานกลาง 3 กลุ่มปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.46$)

กลุ่มสาขาวิชา*สถาปัตยกรรม* อาจารย์ประสบปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุในระดับมาก 2 กลุ่มปัญหา คือ ปัญหาอื่นๆ ($\bar{x} = 3.66$) และปัญหาด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.58$) และในระดับปานกลาง 2 กลุ่มปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัญหาด้านรูปแบบโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.34$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในการใช้สื่อดัดแปลงของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ประสบปัญหาในการใช้สื่อดัดแปลงในระดับเดียวกัน 3 กลุ่มปัญหา โดยเป็นปัญหาในระดับมากที่สุดเหมือนกัน 1 กลุ่ม คือ ปัญหาอื่นๆ และในระดับปานกลาง เหมือนกัน 2 กลุ่ม คือ ด้านรูปแบบสื่อดัดแปลง และเนื้อหาสื่อดัดแปลง ส่วนปัญหาด้านแหล่งสื่อดัดแปลง พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ประสบปัญหาในการใช้สื่อดัดแปลงในระดับปานกลาง ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้สื่อดัดแปลงของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในการใช้สื่อดัดแปลงไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 18)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ปัญหาในการใช้โซเชียลมีเดียของอาจารย์

รายการปัญหา	กลุ่มสาขาวิชา N = 54		ศิลปะประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
รูปแบบโซเชียลมีเดีย (N = 170)	3.39 (ป)	0.72	3.41 (ป)	0.73	3.34 (ป)	0.75	3.38 (ป)	0.73	0.17
เนื้อหาโซเชียลมีเดีย (N = 156)	3.06 (ป)	0.82	3.01 (ป)	0.81	3.10 (ป)	0.89	3.05 (ป)	0.83	0.15
แหล่งโซเชียลมีเดีย (N = 165)	3.48 (ป)	0.79	3.46 (ป)	0.71	3.58 (ม)	0.80	3.51 (ม)	0.76	0.74
ปัญหาอื่น ๆ (N = 174)	3.65 (ม)	0.66	3.67 (ม)	0.67	3.66 (ม)	0.80	3.66 (ม)	0.71	0.02

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำปัญหาทั้ง 4 กลุ่ม คือ ปัญหาด้านรูปแบบ ปัญหาด้านเนื้อหา ปัญหาด้านแหล่ง และปัญหาอื่นๆ มาจำแนกรายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่ม ผลปรากฏดังนี้

3.1.1 ปัญหาด้านรูปแบบของโสตทัศนวัสดุ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาด้านรูปแบบของโสตทัศนวัสดุ ซึ่งจำแนกเป็น 5 ปัญหาย่อย พบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ตอบว่า ประสบปัญหาในแต่ละข้อ มีจำนวนตั้งแต่ 152-164 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 164 คน คือ รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้มีไม่เพียงพอ ส่วนปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 152 คน คือ ผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบ

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาในด้านรูปแบบของโสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า อาจารย์ประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 2 ปัญหา ได้แก่ รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้มีไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.74$) และผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบ ($\bar{x} = 3.67$)

ในระดับปานกลาง มี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบเท่านั้น เพราะไม่ทราบว่ามีรูปแบบอื่น ($\bar{x} = 3.24$)

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านรูปแบบของโสตทัศนวัสดุตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 2 ปัญหา คือ รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้มีไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.92$) และผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบ ($\bar{x} = 3.80$) และในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบต้องใช้ร่วมกับโสตทัศนอุปกรณ์ทำให้ใช้ยาก ($\bar{x} = 3.20$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 2 ปัญหา คือ รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้มีไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.75$) และผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบ ($\bar{x} = 3.73$) และในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบเท่านั้น เพราะไม่ทราบว่ามีรูปแบบอื่น ($\bar{x} = 3.26$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 2 ปัญหา คือ รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้มีไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.57$) และผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้โสตทัศนวัสดุ บางรูปแบบ ($\bar{x} = 3.52$) และในระดับปานกลางมี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบเท่านั้น เพราะไม่ทราบว่ามีรูปแบบอื่น ($\bar{x} = 3.32$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านรูปแบบของโสตทัศนวัสดุ ของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่ม สาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาประสบปัญหาในระดับเดียวกัน 5 ปัญหา โดยเป็นปัญหาในระดับมาก เหมือนกัน 2 ปัญหา ได้แก่ รูปแบบของโสตทัศนวัสดุที่ใช้มีไม่เพียงพอ และผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบ และเป็นปัญหาในระดับปานกลาง เหมือนกัน 3 ปัญหา ได้แก่ อาจารย์ใช้โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบเท่านั้น เพราะไม่ทราบว่ามีรูปแบบอื่น โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบต้องใช้ร่วมกับโสตทัศนอุปกรณ์ทำให้ใช้ยาก และโสตทัศนวัสดุบางรูปแบบมีคุณภาพต่ำ

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านรูปแบบของโสตทัศนวัสดุ ของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์แต่ละกลุ่มสาขาวิชาประสบปัญหาไม่แตกต่างกัน (ตั้งรายละเอียดในตารางที่ 19)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ปัญหาในการใช้ไฮดรอกซีอะลูมิเนียมในด้านการบำบัดน้ำ

รายการปัญหาด้านรูปแบบ	กลุ่มสาขาวิชา		วิศวกรรมโยธา		สถาปัตยกรรม		รวม		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ใช้ไฮดรอกซีอะลูมิเนียมแทนปูนซีเมนต์	3.11	1.08	3.26	1.09	3.32	1.07	3.24	1.08	0.46
เพราะไม่ทราบว่ามีรูปแบบอื่น (N = 154)	(ป)		(ป)		(ป)		(ป)		
ไฮดรอกซีอะลูมิเนียมบางรูปแบบต้องใช้ร่วมกับไฮดรอกซีอะลูมิเนียม ทำให้ใช้ยาก (N = 161)	3.20	0.91	3.22	0.86	3.12	0.95	3.14	0.90	0.87
ไฮดรอกซีอะลูมิเนียมบางรูปแบบมีคุณภาพต่ำ (N = 158)	3.04	1.19	3.12	0.97	3.22	1.02	3.13	1.05	0.36
	(ป)		(ป)		(ป)		(ป)		
รูปแบบของไฮดรอกซีอะลูมิเนียมที่ใช้มีไม่เพียงพอ (N = 164)	3.92	0.89	3.75	1.01	3.57	0.97	3.74	0.96	1.71
	(ม)		(ม)		(ม)		(ม)		
ผู้ใช้ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้ไฮดรอกซีอะลูมิเนียมบางรูปแบบ เช่น พิล์มสตรีนฟิล์มรูป เป็นต้น (N = 152)	3.80	0.98	3.73	1.17	3.52	1.10	3.67	1.09	0.92
	(ม)		(ม)		(ม)		(ม)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1.2 ปัญหาในด้านเนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุ

สำหรับปัญหาในด้านเนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุ ซึ่งจำแนกเป็น 5 ปัญหาย่อยพบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะ ที่ระบุว่าประสบปัญหาในแต่ละข้อ มีจำนวนตั้งแต่ 141-152 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 152 คน คือ เนื้อหาไม่มีในโสตทัศน์วัสดุบางรูปแบบ ส่วนปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 141 คน คือ ปัญหาเนื้อหา กว้าง/แคบเกินไป

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาในด้านเนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า อาจารย์ประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา คือ ระดับปานกลาง โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาไม่มีในโสตทัศน์วัสดุบางรูปแบบ ($\bar{x} = 3.49$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในด้านเนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในระดับเดียวกัน 4 ปัญหา โดยเป็น ปัญหาในระดับปานกลาง เหมือนกัน ได้แก่ เนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการใช้ เนื้อหาล้าสมัย เนื้อหายากแก่การเข้าใจ และเนื้อหา กว้าง/แคบเกินไป ส่วนปัญหาเนื้อหาไม่มีในโสตทัศน์วัสดุ บางรูปแบบ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ มีปัญหาในระดับมาก ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชา ศิลปะประยุกต์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม มีปัญหาในระดับปานกลาง

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาในด้านเนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุ ของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในด้านเนื้อหาของโสตทัศน์วัสดุไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 20)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ปัญหาในการใช้โซเชียลมีเดียของอาจารย์ในด้านเนื้อหา

รายการปัญหาด้านเนื้อหา	กลุ่มสาขาวิชา		วิจิตรศิลป์ N = 54		ศิลปประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
เนื้อหาของโซเชียลมีเดียไม่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ในการใช้ (N = 145)	3.12 (ป)	1.01	3.13 (ป)	0.98	3.06 (ป)	1.16	3.10 (ป)	1.05	0.06		
เนื้อหาล้าสมัย (N = 143)	3.10 (ป)	0.94	3.13 (ป)	1.01	3.25 (ป)	1.00	3.25 (ป)	1.00	0.31		
เนื้อหายากแก่การเข้าใจ (N = 144)	2.52 (ป)	0.89	2.62 (ป)	0.97	2.86 (ป)	1.04	2.67 (ป)	0.97	1.45		
เนื้อหากว้าง/แคบเกินไป (N = 141)	2.66 (ป)	0.85	2.77 (ป)	1.06	2.90 (ป)	0.99	2.78 (ป)	0.98	0.65		
เนื้อหาไม่มีในโซเชียลมีเดียบางรูปแบบ (N = 152)	3.63 (ม)	1.18	3.42 (ป)	1.01	3.44 (ป)	1.09	3.49 (ป)	1.09	0.51		

3.1.3 ปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 แหล่งใหญ่ คือ ปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัย และปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ผลปรากฏว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ระบุว่า ประสบปัญหาในแต่ละแหล่ง มีจำนวนตั้งแต่ 150-164 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 164 คน คือ ปัญหาด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัย และปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 150 คน คือ ปัญหาด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว

เมื่อพิจารณาปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์มีปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.78$)

ในระดับปานกลาง มี 2 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.38$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.23$)

เมื่อพิจารณาปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มี 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ได้แก่

กลุ่มสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ และกลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ประสบปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับมาก เหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.78$ และ 3.77) และในระดับปานกลางเหมือนกัน 2 แหล่ง โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.36$ และ 3.25)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ประสบปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุ ในระดับมาก 2 แหล่ง ได้แก่ แหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.80$) และแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว ($\bar{x} = 3.52$) และในระดับปานกลาง มี 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.37$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในระดับเดียวกัน 2 แหล่ง โดยเป็นปัญหาในระดับมากเหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุนอกมหาวิทยาลัย และปัญหาในระดับปานกลางเหมือนกัน 1 แหล่ง คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย

ส่วนปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาวิทิจิตรศิลป์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมประสบปัญหาในระดับมาก

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาประสบปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุไม่แตกต่างกัน (ตั้งรายละเอียดในตารางที่ 21)

เมื่อนำปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุทั้ง 3 แหล่ง คือ ปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายนอกมหาวิทยาลัย และปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุส่วนตัว มาจำแนกรายละเอียดของปัญหาในแต่ละกลุ่ม ผลปรากฏดังนี้

ปัญหาแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาในด้านแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งจำแนกเป็น 3 ปัญหาย่อย พบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ตอบว่าประสบปัญหาในแต่ละข้อมีจำนวนตั้งแต่ 148-159 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 159 คน คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุอยู่รวมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ และมีเนื้อที่จำกัด ทำให้ไม่สะดวกในการใช้โสตทัศนวัสดุ ส่วนปัญหาที่มีจำนวน ผู้ตอบน้อยที่สุด 148 คน คือ ไม่ทราบว่ามีแหล่งโสตทัศนวัสดุใดบ้างที่สามารถให้บริการได้

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาของแหล่งโสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า อาจารย์ประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา คือ ระดับปานกลาง โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุอยู่รวมกับหน่วยงานอื่นไม่เป็นเอกเทศ และมีเนื้อที่จำกัด ทำให้ไม่สะดวกในการใช้โสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.35$)

เมื่อพิจารณาปัญหาของแหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัยตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา คือ ระดับปานกลาง โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งโสตทัศนวัสดุอยู่รวมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ และมีเนื้อที่จำกัด ทำให้ไม่สะดวกในการใช้โสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.30, 3.35$ และ 3.38)

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาแหล่งโรคหัดศุนัขในมหาวิทยาลัยของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีปัญหาในด้านแหล่งโรคหัดศุนัขไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 21)

ปัญหาแหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัย

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาในด้านแหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งจำแนกเป็น 4 ปัญหาย่อย พบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ตอบว่ามีปัญหาในแต่ละข้อ มีจำนวน ตั้งแต่ 153-161 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 161 คน คือ ไม่ทราบว่ามีแหล่งโรคหัดศุนัขอื่นๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย ส่วนปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 153 คน คือ แหล่งโรคหัดศุนัขอยู่รวมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ และมีเนื้อที่จำกัด ทำให้ไม่สะดวกในการใช้โรคหัดศุนัข

เมื่อพิจารณาแหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัยของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า อาจารย์ประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา คือ ระดับมาก โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัยอยู่ไกลเกินไป ไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้ ($\bar{x} = 3.94$)

เมื่อพิจารณาปัญหาแหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัยตามแต่ละกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาประสบปัญหาในระดับเดียวกันทุกปัญหา คือ ระดับมาก โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัยอยู่ไกลเกินไป ไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้ ($\bar{x} = 3.85, 3.97$ และ 3.98)

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาแหล่งโรคหัดศุนัขภายนอกมหาวิทยาลัยของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา มีปัญหาแหล่งโรคหัดศุนัขไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 21)

ปัญหาแหล่งโรคหัดศุนัขส่วนตัว

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาในด้านแหล่งโรคหัดศุนัขส่วนตัว ซึ่งจำแนกเป็น 4 ปัญหาย่อย พบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ตอบว่า ประสบปัญหาในแต่ละข้อ มีจำนวนตั้งแต่ 123-136 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 136 คน คือ การติดต่อขอใช้โรคหัดศุนัขต้องรู้จักเป็นส่วนตัว และปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 123 คน คือ แหล่งโรคหัดศุนัขส่วนตัวบางแหล่งอยู่ไกลเกินไป ไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้

เมื่อพิจารณาระดับปัญหาของแหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัวของอาจารย์สาขาศิลปะพบว่า อาจารย์ประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 1 ปัญหา คือ การติดต่อขอใช้สารสนเทศวัสดุต้องรู้จักเป็นส่วนตัว ($\bar{x} = 3.65$)

ในระดับปานกลาง มี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งสารสนเทศวัสดุมีการจัดเก็บไม่เป็นระบบทำให้ค้นยาก ($\bar{x} = 3.35$)

เมื่อพิจารณาปัญหาแหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัว ตามกลุ่มสาขาวิชา ของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ประสบปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 1 ปัญหา คือ การติดต่อขอใช้สารสนเทศวัสดุต้องรู้จักเป็นส่วนตัว ($\bar{x} = 3.62$) ในระดับปานกลาง มี 3 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัวอยู่ไกลเกินไป ไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้ ($\bar{x} = 3.32$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งสารสนเทศวัสดุมีการจัดเก็บไม่เป็นระบบ ทำให้ค้นยาก ($\bar{x} = 3.72$) และในระดับปานกลาง 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัวอยู่ไกลเกินไปไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้ ($\bar{x} = 3.19$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 2 ปัญหาโดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดต่อขอใช้สารสนเทศวัสดุต้องรู้จักเป็นส่วนตัว ($\bar{x} = 3.74$) และในระดับปานกลาง 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งสารสนเทศวัสดุมีการจัดเก็บไม่เป็นระบบ ทำให้ค้นยาก ($\bar{x} = 3.43$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาแหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัว ของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาแหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัวในระดับเดียวกัน 2 ปัญหา โดยเป็นปัญหาในระดับมากเหมือนกัน 1 ปัญหา คือ การติดต่อขอใช้สารสนเทศวัสดุต้องรู้จักเป็นส่วนตัว และปัญหาในระดับปานกลาง เหมือนกัน 1 ปัญหา คือ แหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัวอยู่ไกลเกินไปไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้

ส่วนปัญหาเรื่องไม่ทราบแหล่งสารสนเทศวัสดุส่วนตัวของเพื่อน พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ประสบปัญหาในระดับมาก และปัญหาเรื่องแหล่งสารสนเทศวัสดุมีการจัดเก็บไม่เป็นระบบ

ทำให้ค้นยาก พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ประสบปัญหาในระดับมาก

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศส่วนตัวของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาไม่แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในตารางที่ 21)



สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ปัญหาในการใช้โทรศัพท์มือถือของอาจารย์ในด้านแหล่งโทรศัพท์มือถือ

รายการปัญหาด้านแหล่งโทรศัพท์มือถือ	กลุ่มสาขาวิชา N = 54		ศิลปะประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
แหล่งโทรศัพท์มือถือภายในมหาวิทยาลัย (N = 160)	3.20 (ป)	1.13	3.12 (ป)	1.06	3.37 (ป)	0.94	3.23 (ป)	1.04	0.81
ไม่ทราบว่ามีแหล่งโทรศัพท์มือถือใดบ้างที่ สามารถให้บริการได้ เช่น แหล่ง โทรศัพท์มือถือของภาควิชา คณะ และ ห้องสมุดกลาง เป็นต้น (N = 148)	3.10 (ป)	1.19	2.85 (ป)	1.19	3.37 (ป)	1.01	3.10 (ป)	1.14	2.75
แหล่งโทรศัพท์มือถืออยู่ไกลเกินไปไม่สะดวก ในการติดต่อขอใช้ (N = 152)	3.21 (ป)	1.17	3.33 (ป)	1.23	3.44 (ป)	1.06	3.34 (ป)	1.15	0.48
แหล่งโทรศัพท์มือถืออยู่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ และมีเนื้อที่จำกัดทำให้ไม่ สะดวกในการใช้โทรศัพท์มือถือ (N = 159)	3.30 (ป)	1.18	3.35 (ป)	1.30	3.38 (ป)	1.11	3.35 (ป)	1.20	0.06

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ปัญหาในการใช้สไลด์ทัศน์ของอาจารย์ในด้านแหล่งสไลด์ทัศน์ (ต่อ)

รายการปัญหาด้านแหล่งสไลด์ทัศน์	วิจัยศิลป์ N = 54		ศิลปะประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
แหล่งสไลด์ทัศน์ภายนอกมหาวิทยาลัย (N = 164)	3.78 (ม)	0.94	3.77 (ม)	0.79	3.80 (ม)	0.81	3.78 (ม)	0.84	0.02
ไม่ทราบว่ามีแหล่งสไลด์ทัศน์อื่นๆ ภายนอก มหาวิทยาลัย (N = 161)	3.55 (ม)	1.21	3.59 (ม)	0.97	3.80 (ม)	1.03	3.65 (ม)	1.07	0.82
แหล่งสไลด์ทัศน์ภายนอกมหาวิทยาลัย อยู่ไกลเกินไป ไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้ (N = 155)	3.85 (ม)	0.99	3.97 (ม)	0.94	3.98 (ม)	0.88	3.94 (ม)	0.93	0.29
แหล่งสไลด์ทัศน์อยู่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศและมีเนื้อที่จำกัด ทำให้ไม่ สะดวกในการใช้สไลด์ทัศน์ (N = 153)	3.76 (ม)	1.02	3.73 (ม)	0.87	3.67 (ม)	0.90	3.72 (ม)	0.92	0.11
ไม่ทราบระเบียบการขอใช้บริการ (N = 155)	3.72 (ม)	1.07	3.63 (ม)	1.02	3.60 (ม)	1.07	3.66 (ม)	1.05	0.18

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ปัญหาในการใช้โทรศัพท์ของอาจารย์ในด้านแหล่งโทรศัพท์ (ต่อ)

รายการปัญหาด้านแหล่งโทรศัพท์	กลุ่มสาขาวิชา N = 54		ศิลปะประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
แหล่งโทรศัพท์ส่วนตัว (N = 150)	3.38 (ป)	1.03	3.25 (ป)	1.14	3.52 (ม)	1.11	3.38 (ป)	1.09	0.79
ไม่ทราบแหล่งโทรศัพท์ส่วนตัวของเพื่อน (N = 135)	3.20 (ป)	1.16	3.06 (ป)	1.24	3.51 (ม)	1.21	3.26 (ป)	1.22	1.70
แหล่งโทรศัพท์ส่วนตัวบางแห่งอยู่ไกล เกินไป ไม่สะดวกในการติดต่อใช้ (N = 123)	3.32 (ป)	1.11	3.19 (ป)	1.30	3.35 (ป)	1.29	3.28 (ป)	1.23	0.21
แหล่งโทรศัพท์ส่วนตัวมีการจัดระเบียบไม่เป็นระบบ ทำให้ค้นหา (N = 130)	3.25 (ป)	1.13	3.72 (ม)	1.29	3.43 (ป)	1.16	3.35 (ป)	1.19	0.24
การติดต่อใช้โทรศัพท์ส่วนตัวต้องรู้จักเป็น ส่วนตัว (N = 136)	3.62 (ม)	1.01	3.59 (ม)	1.21	3.74 (ม)	1.19	3.65 (ม)	1.14	0.23

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.1.4 ปัญหาอื่นๆ ในการใช้สื่อดัดคนวีสดู

จากการสอบถามอาจารย์สาขาศิลปะ จำนวน 178 คน ถึงปัญหาอื่นๆ ในการใช้สื่อดัดคนวีสดู ซึ่งจำแนกเป็น 6 ปัญหาย่อย พบว่า จำนวนอาจารย์สาขาศิลปะที่ตอบว่า ประสบปัญหาในแต่ละข้อมีจำนวนตั้งแต่ 161-173 คน โดยปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 173 คน คือ มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานสื่อดัดคนวีสดูน้อย ส่วนปัญหาที่มีจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุด 161 คน คือ สื่อดัดคนวีสดูมีสภาพชำรุดและใช้การไม่ได้

เมื่อพิจารณาปัญหาอื่นๆ ในการใช้สื่อดัดคนวีสดู ของอาจารย์สาขาศิลปะ พบว่า มีปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

ในระดับมาก มี 4 ปัญหา ได้แก่ สื่อดัดคนวีสดูมีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 3.86$) มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานสื่อดัดคนวีสดูน้อย ($\bar{x} = 3.80$) ขาดเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในเวลาใช้สื่อดัดคนวีสดู ($\bar{x} = 3.72$) และสื่อดัดคนวีสดูบางรูปแบบต้องใช้ภายในแหล่งสื่อดัดคนวีสดู ($\bar{x} = 3.70$)

ในระดับปานกลาง มี 2 ปัญหา ได้แก่ ขาดคู่มือช่วยค้นสื่อดัดคนวีสดูที่มีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.44$) และสื่อดัดคนวีสดูมีสภาพชำรุดและใช้การไม่ได้ดี ($\bar{x} = 3.40$)

เมื่อพิจารณาปัญหาอื่นๆ ในการใช้สื่อดัดคนวีสดูตามกลุ่มสาขาวิชาของอาจารย์ พบว่า มีปัญหา 2 ระดับ คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง

กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อดัดคนวีสดูมีจำนวนน้อย ($\bar{x} = 4.00$) และระดับปานกลาง 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อดัดคนวีสดูมีสภาพชำรุดและใช้การไม่ได้ดี ($\bar{x} = 3.29$)

กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 4 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานสื่อดัดคนวีสดูน้อย ($\bar{x} = 3.86$) และในระดับปานกลาง 2 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สื่อดัดคนวีสดูมีสภาพชำรุดและใช้การไม่ได้ดี ($\bar{x} = 3.50$)

กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม อาจารย์ประสบปัญหาในระดับมาก 5 ปัญหา โดยปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานสื่อดัดคนวีสดูน้อย ($\bar{x} = 3.88$) และในระดับปานกลาง มี 1 ปัญหา คือ สื่อดัดคนวีสดูมีสภาพชำรุดและใช้การไม่ได้ดี ($\bar{x} = 3.39$)

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาอื่นๆ ในการใช้ไฮดรอกซิดของอาจารย์สาขาศิลปะทั้ง 3 กลุ่ม สาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในการใช้ไฮดรอกซิดในระดับเดียวกัน 5 ปัญหา โดยเป็นปัญหาในระดับมากเหมือนกัน 4 ปัญหา ได้แก่ ไฮดรอกซิดมีจำนวนน้อย ขาดเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือใน เวลาใช้ไฮดรอกซิด ไฮดรอกซิดบางรูปแบบต้องใช้ภายในแหล่งไฮดรอกซิด และมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ หน่วยงานไฮดรอกซิดน้อย และในระดับปานกลางเหมือนกัน มี 1 ปัญหา คือ ไฮดรอกซิดมีสภาพชำรุดและใช้ การไม่ได้ดี ส่วนปัญหาขาดคู่มือช่วยค้นไฮดรอกซิดที่มีประสิทธิภาพ พบว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ และอาจารย์กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในขณะที่อาจารย์กลุ่มสาขาวิชา สถาปัตยกรรม ประสบปัญหาในระดับมาก

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านอื่นๆ ของอาจารย์สาขาศิลปะ ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา พบว่า อาจารย์ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชา ประสบปัญหาในการใช้ไฮดรอกซิดแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ปัญหา คือ ขาดคู่มือช่วยค้นไฮดรอกซิดที่มีประสิทธิภาพ นอกเหนือ จากนี้ไม่ปรากฏความแตกต่าง (ดูรายละเอียดในตารางที่ 22)

เมื่อนำปัญหาที่อาจารย์ประสบแตกต่างกัน คือ ปัญหาขาดคู่มือช่วยค้นไฮดรอกซิด ที่ มีประสิทธิภาพมาทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.67$) มีปัญหามากกว่า อาจารย์กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ ($\bar{x} = 3.17$)

สำหรับรายละเอียดในตารางความแตกต่างค่าเฉลี่ยคู่ ปรากฏในภาคผนวก ข ตารางที่ 16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ปัญหาอื่นๆ ในการใช้โทรศัพท์มือถือของอาจารย์

รายการปัญหาอื่น ๆ	กลุ่มสาขาวิชา		วิจิตรศิลป์ N = 54		ศิลปะประยุกต์ N = 63		สถาปัตยกรรม N = 61		รวม N = 178		F
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
โทรศัพท์มือถือมีจำนวนน้อย (N = 165)	4.00 (ม)	0.78	3.78 (ม)	0.91	3.82 (ม)	1.01	3.86 (ม)	0.91	0.87		
โทรศัพท์มือถือมีสภาพชำรุดและใช้การไม่ได้ (N = 161)	3.29 (ป)	0.90	3.50 (ป)	1.10	3.39 (ป)	1.08	3.40 (ป)	1.03	0.53		
ขาดเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือในเวลาใช้ โทรศัพท์มือถือ (N = 166)	3.78 (ม)	0.82	3.72 (ม)	1.10	3.66 (ม)	1.04	3.72 (ม)	1.00	0.19		
โทรศัพท์มือถือบางรูปแบบต้องใส่ภายใน กล่องโทรศัพท์มือถือ (N = 157)	3.83 (ม)	0.86	3.68 (ม)	1.03	3.61 (ม)	0.95	3.70 (ม)	0.95	0.74		
ขาดคู่มือช่วยค้นโทรศัพท์มือถือที่มีประสิทธิภาพ เช่น บัตรรายการ บรรณานุกรม เป็นต้น (N = 165)	3.17 (ป)	1.00	3.45 (ป)	0.96	3.67 (ม)	1.09	3.44 (ป)	1.03	3.14*		
มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงาน โทรศัพท์มือถือ (N = 173)	3.65 (ม)	0.99	3.86 (ม)	0.96	3.88 (ม)	1.03	3.80 (ม)	0.99	0.85		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงบริการโสตทัศนวัสดุ

อาจารย์สาขาศิลปะจำนวน 78 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงบริการโสตทัศนวัสดุ ในแต่ละด้านดังนี้

3.2.1 ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนวัสดุ

รูปแบบของโสตทัศนวัสดุ มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 51 คน ได้แก่

- ควรมีโสตทัศนวัสดุในรูปแบบที่ทันสมัยและใช้ง่าย (31 คน)
- ควรเพิ่มรูปแบบโสตทัศนวัสดุ (9 คน) คือ สไลด์ (5 คน) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (2 คน) แผ่นใส (1 คน) และซีดีรอม (1 คน)
- ควรจัดอบรมและเพิ่มทักษะ ในการใช้โสตทัศนวัสดุรูปแบบใหม่ๆ ให้กับผู้ใช้ (8 คน)
- ควรมีโสตทัศนวัสดุหลายรูปแบบตามความเหมาะสมและมีปริมาณเพียงพอ กับความต้องการ (3 คน)

เนื้อหาวิชาของโสตทัศนวัสดุ มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 47 คน ได้แก่

- ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยอยู่เสมอ (26 คน)
- เนื้อหาวิชาควรครอบคลุมทุกศาสตร์และหลายสาขาวิชา (8 คน)
- ควรมีเนื้อหาเฉพาะสาขา (6 คน)
- ควรเป็นเนื้อหาวิชาที่ง่ายต่อการเข้าใจ (3 คน)
- เนื้อหาวิชาควรสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ (2 คน)
- เนื้อหาวิชาควรมีความกระชับและเหมาะสม (1 คน)
- ควรเลือกสรรเนื้อหาวิชาจากต่างประเทศเข้ามาให้บริการ (1 คน)

แหล่งโสตทัศนวัสดุที่ใช้ มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 64 คน ได้แก่

แหล่งโสตทัศนวัสดุภายในมหาวิทยาลัย

- ควรพัฒนาและจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ให้ทันสมัย และเพียงพอ กับความต้องการ (25 คน)
- ควรจัดเก็บให้มีระบบ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ (18 คน)
- ควรมีการประสานงานระหว่างหน่วยโสตทัศนศึกษากลางกับหน่วยโสตทัศนวัสดุของคณะ (8 คน)
- ควรแยกเป็นเอกเทศ ไม่จัดรวมกับหน่วยงานอื่น (4 คน)

แหล่งสารสนเทศวิทยุภาพนอคมหาวิทยาลัย

- ควรจัดเก็บให้มีระบบ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ (13 คน)
- ควรสร้างระบบสืบค้นแบบออนไลน์ เพื่อขจัดปัญหาแหล่งสารสนเทศวิทยุ
อยู่ไกล (12 คน)

ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 67 คน ได้แก่

- ควรมีการประชุมสัมพันธ์ เกี่ยวกับสารสนเทศวิทยุที่มีให้บริการ (54 คน)
- ควรจัดทำคู่มือช่วยค้นสารสนเทศวิทยุที่มีประสิทธิภาพ (14 คน)
- ควรมีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือในการใช้สารสนเทศวิทยุ (10 คน)
- ควรทำสำเนาสารสนเทศวิทยุแต่ละรายการให้มีปริมาณเพียงพอ (8 คน)

3.2.2 ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการบริการสารสนเทศวิทยุ มีอาจารย์ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 39 คน ได้แก่

- ควรจัดทำเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลทางด้านสารสนเทศวิทยุ เพื่อความสะดวกในการใช้ (14 คน)
- ควรร่วมมือในการให้บริการสำเนาสารสนเทศวิทยุ จากต้นฉบับได้โดยไม่เกิดปัญหาละเมิดลิขสิทธิ์ (8 คน)
- ควรมีการประสานงานระหว่างผู้ผลิตกับผู้ใช้ เพื่อให้ผลิตได้ตรงกับความต้องการ (7 คน)
- ควรมีสุนัขกลาง ทำหน้าที่รวบรวมรายชื่อแหล่งที่ให้บริการสารสนเทศวิทยุเพื่อแจ้งให้อาจารย์ทราบ (5 คน)
- ควรจัดให้มีหน่วยงานสารสนเทศวิทยุที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ในการติดต่อประสานงานกับแหล่งสารสนเทศวิทยุอื่นๆ (5 คน)

จากผลการวิจัย การใช้และความต้องการสารสนเทศวิทยุของอาจารย์สาขาศิลปะ 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ และกลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ในด้านวัตถุประสงค์ในการใช้ รูปแบบ เนื้อหาวิชา แหล่งสารสนเทศวิทยุที่ใช้และต้องการ ตลอดจนปัญหาในการใช้สารสนเทศวิทยุ ซึ่งได้วิเคราะห์ข้อมูลไว้ใน ตารางที่ 8-22 สามารถสร้างตารางสรุปเปรียบเทียบการใช้และความต้องการได้ใน ตารางที่ 23 โดยสรุปและนำเสนอเฉพาะในส่วนของผลการวิจัย ที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และระดับมาก เท่านั้น และเรียงตามระดับค่าเฉลี่ยของคำตอบ

ตารางที่ 23 สรุปการเปรียบเทียบการใช้และความต้องการสื่อทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะในด้านต่างๆ

รายการ	การใช้			ความต้องการ		
	วิจารณ์	ศิลปะประยุกต์	สถาปัตยกรรม	วิจารณ์	ศิลปะประยุกต์	สถาปัตยกรรม
วัตถุประสงค์	<p>เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.41$)</p> <p>เพื่อใช้ประกอบในการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรม และการบรรยายทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.90$)</p> <p>เพื่อศึกษาทฤษฎีและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.83$)</p> <p>เพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.65$)</p> <p>เพื่อใช้ประกอบการจัดนิทรรศการ แสดงผลงาน ($\bar{x} = 3.61$)</p>	<p>เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.17$)</p> <p>เพื่อศึกษาทฤษฎีและติดตามความก้าวหน้า ($\bar{x} = 3.57$)</p> <p>เพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.54$)</p>	<p>เพื่อใช้ประกอบการสอน ($\bar{x} = 4.43$)</p> <p>เพื่อศึกษาทฤษฎีและติดตามความก้าวหน้า ($\bar{x} = 3.86$)</p> <p>เพื่อใช้ประกอบในการจัดสัมมนาทางวิชาการ การฝึกอบรม และการบรรยายทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.85$)</p> <p>เพื่อใช้ประกอบการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{x} = 3.58$)</p>			
รูปแบบของสื่อทัศนวัสดุ	<p>สไลด์ ($\bar{x} = 4.72$)</p> <p>ของจริง ($\bar{x} = 3.87$)</p>	<p>สไลด์ ($\bar{x} = 4.42$)</p> <p>ของจริง ($\bar{x} = 4.08$)</p> <p>ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.88$)</p> <p>ภาพ ($\bar{x} = 3.58$)</p>	<p>สไลด์ ($\bar{x} = 4.31$)</p> <p>แผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 4.05$)</p> <p>แผนที่ ($\bar{x} = 3.75$)</p> <p>แบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.64$)</p> <p>หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.59$)</p> <p>ของจริง ($\bar{x} = 3.54$)</p>	<p>สไลด์ ($\bar{x} = 4.69$)</p> <p>ของจริง ($\bar{x} = 4.13$)</p> <p>วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.86$)</p> <p>ภาพ ($\bar{x} = 3.73$)</p> <p>ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.63$)</p>	<p>สไลด์ ($\bar{x} = 4.52$)</p> <p>ของจริง ($\bar{x} = 4.40$)</p> <p>ของตัวอย่าง ($\bar{x} = 3.12$)</p> <p>วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.90$)</p> <p>แผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 3.75$)</p> <p>หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.73$)</p> <p>ภาพ ($\bar{x} = 3.72$)</p>	<p>สไลด์ ($\bar{x} = 4.39$)</p> <p>แผ่นโปร่งใส ($\bar{x} = 4.03$)</p> <p>แผนที่ ($\bar{x} = 3.90$)</p> <p>แบบก่อสร้าง ($\bar{x} = 3.72$)</p> <p>วิดิทัศน์ ($\bar{x} = 3.68$)</p> <p>ของจริง ($\bar{x} = 3.67$)</p> <p>หุ่นจำลอง ($\bar{x} = 3.64$)</p> <p>ภาพ ($\bar{x} = 3.61$)</p>

ตารางที่ 23 สรุปการเปรียบเทียบการใช้และความต้องการใช้ของคณาจารย์สาขาศิลปะในด้านต่างๆ (ต่อ)

รายการ	การใช้			ความต้องการ		
	วิจารณ์	ศิลปะประยุกต์	สถาปัตยกรรม	วิจารณ์	ศิลปะประยุกต์	สถาปัตยกรรม
เนื้อหาวิชาของหลักสูตรศิลปศึกษา กลุ่มเนื้อหาสาขาศิลปะ สาขาวิจารณ์	ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.56$) ประวัติศาสตร์จิตรกรรม และประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 4.36$) ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 4.28$) ศิลปวิจารณ์ ($\bar{x} = 4.23$) ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ($\bar{x} = 4.21$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 4.20$) ประมวลจิตรกรรม ($\bar{x} = 4.19$) ประเภทประติมากรรม ($\bar{x} = 4.16$) เทคนิคจิตรกรรม ($\bar{x} = 4.13$) เทคนิคการวาดเส้น ($\bar{x} = 4.10$) เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม ($\bar{x} = 4.05$) ประเภทการวาดเส้น ($\bar{x} = 4.95$) เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 4.94$) ปรัชญาสุนทรียศาสตร์ ($\bar{x} = 4.72$)	ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.84$) ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 3.66$)	ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 3.90$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.84$) เทคนิคการวาดเส้น ($\bar{x} = 3.57$) ปรัชญา สุนทรียศาสตร์ ($\bar{x} = 3.56$) ประวัติศาสตร์ประติมากรรมและประเภทประติมากรรม ($\bar{x} = 3.56$) ประเภทการวาดเส้น ($\bar{x} = 3.54$)	ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.59$) ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ($\bar{x} = 4.46$) ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 4.43$) ศิลปวิจารณ์ ($\bar{x} = 4.39$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 4.35$) ประวัติศาสตร์ภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 4.34$) ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ($\bar{x} = 4.32$) ประมวลจิตรกรรม ($\bar{x} = 4.26$) ประเภทประติมากรรม ($\bar{x} = 4.26$) เทคนิคจิตรกรรม ($\bar{x} = 4.24$) เทคนิคการวาดเส้น ($\bar{x} = 4.12$) เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม ($\bar{x} = 4.08$) ประเภทการวาดเส้น ($\bar{x} = 4.07$) เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 4.00$) ปรัชญา สุนทรียศาสตร์ ($\bar{x} = 3.89$) เศรษฐศาสตร์ในงานศิลปะ ($\bar{x} = 3.59$)	ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 4.00$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.98$) ปรัชญา สุนทรียศาสตร์ ($\bar{x} = 3.71$) ประวัติศาสตร์จิตรกรรม ($\bar{x} = 3.63$)	ประวัติศาสตร์ศิลปะ ($\bar{x} = 3.94$) ทฤษฎีศิลปะ ($\bar{x} = 3.87$) ประเภทประติมากรรม ($\bar{x} = 3.72$) ประวัติศาสตร์ประติมากรรม ($\bar{x} = 3.70$) ปรัชญา สุนทรียศาสตร์ ($\bar{x} = 3.70$) เทคนิคการวาดเส้น ($\bar{x} = 3.63$) ประวัติศาสตร์การวาดเส้น ($\bar{x} = 3.61$) เทคนิคและการออกแบบประติมากรรม ($\bar{x} = 3.58$) ประเภทการวาดเส้น ($\bar{x} = 3.58$) เทคนิคการทำภาพพิมพ์ ($\bar{x} = 3.57$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 สรุปการเปรียบเทียบการได้รับความพึงพอใจต่อตัวชี้วัดของรายการสินค้าในตลาดต่างๆ (ต่อ)

รายการ	การใช้		ความพึงพอใจ		
	วิธีคิดค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	วิธีคิดค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	
สินค้าอุปโภคบริโภค	เครื่องใช้หุงต้ม ($\bar{X} = 3.90$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.92$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.96$)	เครื่องใช้หุงต้ม ($\bar{X} = 4.00$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.10$)
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.89$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.81$)	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.85$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.93$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.06$)
	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.70$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.73$)	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.70$)	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.85$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.90$)
	อัตราความพึงพอใจ ($\bar{X} = 3.65$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 1.72$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.65$)	อัตราความพึงพอใจ ($\bar{X} = 3.85$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.88$)
	ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 3.65$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.69$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.52$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.80$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.85$)
	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.62$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.67$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.54$)	เครื่องใช้หุงต้ม ($\bar{X} = 3.78$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.84$)
	เครื่องใช้หุงต้ม ($\bar{X} = 3.61$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.60$)	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.60$)	เครื่องใช้หุงต้ม ($\bar{X} = 3.76$)	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.83$)
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.58$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.61$)	ประสิทธิภาพการบริการ ($\bar{X} = 3.61$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.71$)	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.80$)
	เครื่องใช้หุงต้ม ($\bar{X} = 3.57$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.57$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.54$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.69$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.83$)
	การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.54$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.54$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.54$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.63$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.83$)
การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.52$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.52$)	การปรับปรุงภาพรวม ($\bar{X} = 3.52$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.61$)	การออกแบบผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 3.80$)	



สถาบันวิจัย
จุฬาลงกรณ์

ตารางที่ 23 สรุปการเปรียบเทียบการใช้และความคิดเห็นการไปทัศนศึกษาในสถานต่างๆ (ต่อ)

รายการ	การไปทัศนศึกษา	ทัศนศึกษา	ทัศนศึกษา	ทัศนศึกษา	
	ทัศนศึกษา	ทัศนศึกษา	ทัศนศึกษา	ทัศนศึกษา	
สาขาสถาปัตยกรรม	<p>ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.90$)</p> <p>ภูมิสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.75$)</p> <p>โครงสร้าง ($\bar{X} = 3.72$)</p> <p>แผนผังของสถาปนิก ($\bar{X} = 3.71$)</p> <p>สถาปัตยกรรมทางศาสนา ($\bar{X} = 3.65$)</p> <p>สถาปัตยกรรมภายใน ($\bar{X} = 3.63$)</p> <p>สถาปัตยกรรมต่างๆ ($\bar{X} = 3.52$)</p>	<p>ทัศนศึกษาออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 4.16$)</p> <p>สถาปัตยกรรมต่างๆ ($\bar{X} = 4.02$)</p> <p>ผลงานของสถาปนิก ($\bar{X} = 4.00$)</p> <p>ทัศนศึกษาทิวทัศน์ ($\bar{X} = 3.99$)</p> <p>ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.94$)</p> <p>ภูมิสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.92$)</p> <p>การก่อสร้างอาคาร ($\bar{X} = 3.91$)</p> <p>สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ($\bar{X} = 3.89$)</p> <p>โครงสร้าง ($\bar{X} = 3.81$)</p> <p>เทคโนโลยีการก่อสร้าง ($\bar{X} = 3.80$)</p> <p>การเขียนแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.79$)</p> <p>สถาปัตยกรรมภายใน ($\bar{X} = 3.59$)</p> <p>ผังเมือง ($\bar{X} = 3.56$)</p> <p>สถาปัตยกรรมทางศาสนา ($\bar{X} = 3.52$)</p>	<p>ผลงานของสถาปนิก ($\bar{X} = 3.86$)</p> <p>ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.82$)</p> <p>ทัศนศึกษาออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.71$)</p> <p>ภูมิสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.70$)</p> <p>สถาปัตยกรรมทางศาสนา ($\bar{X} = 3.65$)</p> <p>สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ($\bar{X} = 3.64$)</p> <p>สถาปัตยกรรมภายใน ($\bar{X} = 3.63$)</p> <p>โครงสร้าง ($\bar{X} = 3.61$)</p> <p>สถาปัตยกรรมต่างๆ ($\bar{X} = 3.57$)</p>	<p>ผลงานของสถาปนิก ($\bar{X} = 3.63$)</p> <p>ทัศนศึกษาออกแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 4.32$)</p> <p>สถาปัตยกรรมต่างๆ ($\bar{X} = 4.30$)</p> <p>ผลงานของสถาปนิก ($\bar{X} = 4.27$)</p> <p>ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 4.12$)</p> <p>ทัศนศึกษาทิวทัศน์ ($\bar{X} = 4.04$)</p> <p>เทคโนโลยีการก่อสร้าง ($\bar{X} = 4.02$)</p> <p>การก่อสร้างอาคาร ($\bar{X} = 4.00$)</p> <p>ภูมิสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 4.00$)</p> <p>การเขียนแบบสถาปัตยกรรม ($\bar{X} = 3.92$)</p> <p>โครงสร้าง ($\bar{X} = 3.92$)</p> <p>สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ($\bar{X} = 3.89$)</p> <p>ผังเมือง ($\bar{X} = 3.79$)</p> <p>สถาปัตยกรรมทางศาสนา ($\bar{X} = 3.74$)</p> <p>สถาปัตยกรรมภายใน ($\bar{X} = 3.69$)</p> <p>เฉพาะการ ($\bar{X} = 3.57$)</p>	
	กลุ่มเจ้าหน้าที่อื่นๆ	<p>การถ่ายภาพ ($\bar{X} = 4.17$)</p> <p>คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{X} = 3.87$)</p> <p>ประวัติศาสตร์ ($\bar{X} = 3.83$)</p> <p>ความก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.61$)</p> <p>ภูมิศาสตร์โบราณคดี ($\bar{X} = 3.60$)</p>	<p>การถ่ายภาพ ($\bar{X} = 3.82$)</p> <p>คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{X} =$</p> <p>การถ่ายภาพ ($\bar{X} = 4.15$)</p> <p>คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{X} = 4.09$)</p> <p>ภูมิศาสตร์โบราณคดี ($\bar{X} = 3.64$)</p>	<p>การถ่ายภาพ ($\bar{X} = 4.21$)</p> <p>คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{X} = 4.00$)</p> <p>ประวัติศาสตร์ ($\bar{X} = 3.89$)</p> <p>ความก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.61$)</p> <p>ภูมิศาสตร์โบราณคดี ($\bar{X} = 3.60$)</p>	<p>การถ่ายภาพ ($\bar{X} = 4.04$)</p> <p>คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{X} = 3.88$)</p> <p>คอมพิวเตอร์ช่วยในงานออกแบบ ($\bar{X} = 4.24$)</p> <p>การถ่ายภาพ ($\bar{X} = 4.19$)</p> <p>ภูมิศาสตร์โบราณคดี ($\bar{X} = 3.57$)</p>

ตารางที่ 23 สรุปการเปรียบเทียบการใช้และความถี่ของการใช้เทคโนโลยีของอาจารย์ภาควิชาศิลปะในด้านต่างๆ (ต่อ)

รายการ	การใช้		ความถี่ของการ	
	ระดับสูง	ศิลปะประยุกต์	ระดับธรรมดา	ศิลปะประยุกต์
แหล่งข้อมูลวิจัย		แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยส่วนตัว ($\bar{X} = 3.53$)		แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.53$)
แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยภายในมหาวิทยาลัย	ห้องสมุดคณะ ($\bar{X} = 3.75$) หน่วยใช้เทคโนโลยีภาษาของคณะ ($\bar{X} = 3.69$)	ภาควิชาที่สังกัด ($\bar{X} = 3.63$)	หน่วยใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยส่วนตัว ($\bar{X} = 3.53$) แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.59$)	แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.89$) แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยส่วนตัว ($\bar{X} = 3.57$)
แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยภายในมหาวิทยาลัย			ห้องสมุดคณะ ($\bar{X} = 4.19$) หน่วยใช้เทคโนโลยีภาษาของคณะ ($\bar{X} = 4.06$) หอสมุดกลาง ($\bar{X} = 3.89$) ภาควิชาที่สังกัด ($\bar{X} = 3.82$)	ภาควิชาที่สังกัด ($\bar{X} = 4.18$) ห้องสมุดคณะ ($\bar{X} = 4.07$) หน่วยใช้เทคโนโลยีภาษาของคณะ ($\bar{X} = 3.75$) หอสมุดกลาง ($\bar{X} = 3.72$)
แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยส่วนตัว	ห้องสมุดคณะ ($\bar{X} = 4.20$)	ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยของตนเอง ($\bar{X} = 4.39$)	ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยของตนเอง ($\bar{X} = 4.29$)	ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยของตนเอง ($\bar{X} = 4.47$)
ปัญหาการใช้เทคโนโลยีด้านวิจัย	ปัญหาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.65$)	ปัญหาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.67$)	ปัญหาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.66$) แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัย ($\bar{X} = 3.59$)	ปัญหาอื่นๆ ($\bar{X} = 3.66$) แหล่งใช้เทคโนโลยีด้านวิจัย ($\bar{X} = 3.57$)
รูปแบบการใช้เทคโนโลยีด้านวิจัย	รูปแบบของใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยที่ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.82$) ผู้ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยจำนวนมากในการใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยบางรูปแบบ ($\bar{X} = 3.80$)	รูปแบบของใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยที่ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.82$) ผู้ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยจำนวนมากในการใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยบางรูปแบบ ($\bar{X} = 3.80$)	รูปแบบของใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยที่ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.75$) ผู้ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยจำนวนมากในการใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยบางรูปแบบ ($\bar{X} = 3.52$)	รูปแบบของใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยที่ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.57$) ผู้ใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยจำนวนมากในการใช้เทคโนโลยีด้านวิจัยบางรูปแบบ ($\bar{X} = 3.52$)
เนื้อหาใช้เทคโนโลยีด้านวิจัย	เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ใช้สอยบางรูปแบบ ($\bar{X} = 3.63$)			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการ	การใช่		ความพึงพอใจ	
	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
<p>ปัญหาการไร้ประสิทธิภาพ (ต่อ)</p> <p>แหล่งผลิตวัสดุ</p> <p>ภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>ภายนอกมหาวิทยาลัย</p>	<p>แหล่งผลิตวัสดุภายในมหาวิทยาลัยอยู่ไกลเกินไป</p> <p>ไม่สะดวกในการติดต่อซื้อใช้ ($\bar{X} = 3.85$)</p> <p>แหล่งผลิตวัสดุอยู่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ</p> <p>และมีเนื้อที่จำกัดทำให้ไม่สะดวกในการใช้ผลิตวัสดุ</p> <p>($\bar{X} = 3.76$)</p> <p>ไม่ทราบระเบียบการขอใช้บริการ ($\bar{X} = 3.72$)</p> <p>ไม่ทราบว่ามีแหล่งผลิตวัสดุอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>($\bar{X} = 3.56$)</p> <p>การติดต่อซื้อใช้ผลิตวัสดุ ต้องรู้จักเป็นส่วนตัว</p> <p>($\bar{X} = 3.62$)</p>	<p>แหล่งผลิตวัสดุภายในมหาวิทยาลัยอยู่ไกลเกินไป</p> <p>ไม่สะดวกในการติดต่อซื้อใช้ ($\bar{X} = 3.97$)</p> <p>แหล่งผลิตวัสดุอยู่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ</p> <p>และมีเนื้อที่จำกัดทำให้ไม่สะดวกในการใช้ผลิตวัสดุ</p> <p>($\bar{X} = 3.73$)</p> <p>ไม่ทราบระเบียบการขอใช้บริการ ($\bar{X} = 3.63$)</p> <p>ไม่ทราบว่ามีแหล่งผลิตวัสดุอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>($\bar{X} = 3.59$)</p> <p>แหล่งผลิตวัสดุดำเนินการจัดเก็บไม่เป็นระบบ ($\bar{X} = 3.72$)</p> <p>การติดต่อซื้อใช้ผลิตวัสดุ ต้องรู้จักเป็นส่วนตัว</p> <p>($\bar{X} = 3.59$)</p>	<p>แหล่งผลิตวัสดุภายในมหาวิทยาลัยอยู่ไกลเกินไป</p> <p>ไม่สะดวกในการติดต่อซื้อใช้ ($\bar{X} = 3.98$)</p> <p>ไม่ทราบว่ามีแหล่งผลิตวัสดุอื่นๆ ภายในมหาวิทยาลัย</p> <p>($\bar{X} = 3.80$)</p> <p>แหล่งผลิตวัสดุอยู่ร่วมกับหน่วยงานอื่น ไม่เป็นเอกเทศ</p> <p>และมีเนื้อที่จำกัดทำให้ไม่สะดวกในการใช้ผลิตวัสดุ</p> <p>($\bar{X} = 3.67$)</p> <p>ไม่ทราบระเบียบการขอใช้บริการ ($\bar{X} = 3.60$)</p> <p>การติดต่อซื้อใช้ผลิตวัสดุ ต้องรู้จักเป็นส่วนตัว</p> <p>($\bar{X} = 3.74$)</p> <p>ไม่ทราบแหล่งผลิตวัสดุส่วนต่อของเพื่อน ($\bar{X} = 3.51$)</p>	
<p>อำนาจ</p>				

ตารางที่ 23 สรุปการเปรียบเทียบการใช้และความต้องการโสตทัศนวัสดุของอาจารย์สาขาศิลปะในด้านต่างๆ (ต่อ)

รายการ	ข้อ 5				ความต้องการ
	วิจารณ์	ศิลปประยุกต์	สถาปัตยกรรม	วิจารณ์	ศิลปประยุกต์
ปัญหาการใช้โสตทัศนวัสดุ (ต่อ) ปัญหาอื่นๆ	โสตทัศนวัสดุมีจำนวนน้อย ($\bar{X} = 4.00$) โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบต้องใช้ภายในแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{X} = 3.83$) ราคาเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเวลาใช้โสตทัศนวัสดุ ($\bar{X} = 3.78$) มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานโสตทัศนวัสดุน้อย ($\bar{X} = 3.65$)	มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานโสตทัศนวัสดุน้อย ($\bar{X} = 3.86$) โสตทัศนวัสดุมีจำนวนน้อย ($\bar{X} = 3.78$) ราคาเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเวลาใช้โสตทัศนวัสดุ ($\bar{X} = 3.72$) โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบต้องใช้ภายในแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{X} = 3.68$)	มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหน่วยงานโสตทัศนวัสดุน้อย ($\bar{X} = 3.88$) โสตทัศนวัสดุมีจำนวนน้อย ($\bar{X} = 3.82$) ราคาเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเวลาใช้โสตทัศนวัสดุอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.67$) ราคาเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเวลาใช้โสตทัศนวัสดุ ($\bar{X} = 3.66$) โสตทัศนวัสดุบางรูปแบบต้องใช้ภายในแหล่งโสตทัศนวัสดุ ($\bar{X} = 3.61$)		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย